UNHCR
ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

maría ángeles siemens
directora

17 junio 2002

Querido Jordi

Sentimos que no pudieras estar con nosotros en Castellón. Sin embargo no queremos que dejes de participar en este proceso por lo que me complace enviarte el DOSSIER adjunto. Tus ideas, comentarios y sugerencias serán muy bienvenidas.

Un fuerte abrazo

España con ACNUR es una asociación no lucrativa que apoya el trabajo del Alto Comisionado de las Naciones Unidas para los Refugiados
El ACNUR: Premio Nobel de la Paz 1954 - Premio Nobel de la Paz 1981 y Premio Príncipe de Asturias de Cooperación Internacional 1991

Cedaceros, 9, 3º dcha. 28014 Madrid
Tel.: 91 369 06 70 - Fax: 91 369 10 69
m.siemens@eacnur.org - www.eacnur.org

ASOCIACIÓN
ESPAÑA
con
ACNUR

Cedaceros, 9, 3º dcha. Telf.: 91 369 06 70 Fax: 91 369 10 69
28014 Madrid **E-Mail:** eacnur@ibm.net

Estimado Jordi, este boletín forma parte de un mailing que la agencia Y&R ha enviado a sus clientes y que está dedicado, en su parte central, a nosotros. Espero que te guste. Un abrazo, Elisa

P.D: ¿Eres ya abuelo? Besos a Albert de mi parte

ASOCIACIÓN

ESPAÑA con ACNUR

Elisa García Sáez
Directora Publicidad y Comunicación

Tel.: 91 369 06 70
Fax: 91 369 10 69
Cedaceros, 9, 3º dcha.
28014 Madrid
E-mail: elisa@eacnur.burosoft.es

Acur

M. Bonnucci 7,

ent. 1c

M: Angelo Siemens

Beby Cesto

ASOCIACIÓN
ESPAÑA
con
ACNUR
CATALUNYA

Encontré que te había enviado esto en junio por Fax, así que ahora te lo vuelvo a remitir porque está más completo que el dossier que te mostré

Un abrazo

Beby Castro

HOJA DE TRANSMISIÓN

Para: Jordi Solé Tura

Fax: 93 280 3545
Teléf.:

De : Beby Castro

Fax: 93 418 8650
Teléf.:93 212 8213

Son: 7 (incluída ésta)

Fecha: 29/6/01

Observaciones:

Como te he llamado y no te encuentro, prefiero adelantar enviándote estos folios que más o menos te pondrá en conocimiento del tema que te he adelantado por teléfono.

Se trataría de desarrollar un Foro final –luego de todos los trabajos previos que se enumeran- haciéndolo coincidir con el Foro del 2.004 de Barcelona.

Interesa mucho te intervención, a partir de ahora, en esa preparación y pienso que inclusive en los foros de debates previos. Me han dado los nombres de Vicens Fisas y de Pedro Ralda (este último trabaja en el Forum des Cultures, Barcelona 2004. No querría hablar con ellos sin hacerlo previamente contigo.

Perdona mi insistencia, porque sé que estarás muy ocupado en la preparación del viaje.

Gracias y un abrazo.

Beby Castro

De: Pierre Bernard Le Bas <LEBAS@unhcr.ch>
Para: siemens@eacnur.burosoft.es <siemens@eacnur.burosoft.es>; DEGRUIJL@unhcr.ch <DEGRUIJL@unhcr.ch>
Fecha: Jueves, 07 de Junio de 2001 09:02 a.m.
Asunto: FORUM DES CULTURES BARCELONA 2004 -Forwarded -Forwarded

** High Priority **

Dear Karin, Dear Maria.
Please find attached for your future action.
We are actually working on at Headquarters and will keep you inform in the course of next
week on the results.
Best regards.
PB

De: Francois Reybet-Degat <REYBETF@unhcr.ch>
Para: HOREKENS@unhcr.ch <HOREKENS@unhcr.ch>; NYAKAIRU@unhcr.ch <NYAKAIRU@unhcr.ch>
Fecha: Miércoles, 06 de Junio de 2001 09:38 a.m.
Asunto: FORUM DES CULTURES BARCELONA 2004

Dear John and Jane,

You will soon be contacted by Pedro Ralda - Director for Conferences and Debates for the
Universal Forum of Cultures being organized by the city of Barcelona (2004) - to follow-up on
the initial discussions John had with their CEO, Jaime Sodupe, concerning the organization of a
debate/conference on the theme of refugees.

For your background information, Pedro is a young and successful executive who can definitely be counted among the friends of UNHCR. He worked with UNHCR as a stagiaire in
1994/95 with Fillipo Grandi and myself handling ECHO grants for the Great Lakes Emergency
and Former Yugoslavia. Following his short spell with us, he joined the World Economic Forum
(organizer of the Davos annual summit) and became within three years the Director for South
and Latin America. A few months ago, the city of Barcelona approached him for the position is
presently occupying.

Cheers. Francois.

Seguimiento del Coloquio Internacional sobre Crisis Humanitarias y Reconciliación: Foro de Madrid

América Latina como referencia

En junio 28-30 de este año, la Asociación España con ACNUR organizó un Coloquio sobre "Crisis Humanitarias y Reconciliación" en la Casa de América, Madrid, con el apoyo de la oficina del ACNUR en Madrid y patrocinado por la AECI, al que asistieron numerosos expertos de América latina, Europa, Medio Oriente, y Africa y funcionarios de diversas organizaciones de Naciones Unidas. La riqueza del debate, la importancia de los temas planteados y, en general, el éxito del Coloquio animó a varios de los ponentes a plantear a los organizadores la posibilidad de constituir un foro de reflexión para seguir trabajando conjuntamente y con más profundidad en los temas surgidos a lo largo del debate (ver lista de personas e instituciones adjunta). Es una iniciativa de España con ACNUR quien, en consorcio con el Programa de Acción Humanitaria (PAH), se propone realizar el seguimiento del Coloquio con la formación del Foro de Madrid. Además de las gestiones y proyectos en torno al Foro que detallamos a continuación, seguimos empeñados en la difusión de las conclusiones del Coloquio. Para este fin, hemos construido una página web editado un libro con los documentos y ponencias del Coloquio.

Una exigencia presente desde el primer momento, y compartida por todos los implicados, es la de la necesidad de desarrollar líneas de acción puntuales pensadas para enfrentar los posibles escenarios de actuación humanitaria, dentro de los dos conceptos en torno a los que giró la reflexión durante el Coloquio, y que en cierta forma engloban el estado actual de la problemática humanitaria: la prevención y la reconciliación. Existe, por una parte, una gran cantidad de valiosa reflexión teórica en torno a estos temas; por la otra, son cada vez más las directrices, guías de principios rectores de la acción, etc., que intentan recoger las lecciones aprendidas de experiencias pasadas. Sin embargo, y debido tal vez a la urgencia que caracteriza las acciones humanitarias, es evidente la necesidad de una mayor coordinación de la información y de las actuaciones sectoriales concretas que intente paliar la sensación de dispersión, cuando no de desinformación, que prevalece actualmente.

En este sentido, hemos pensado que la forma más efectiva de seguir reflexionando sobre los temas de la prevención y reconciliación es hacerlo con miras a desarrollar estrategias concretas de prevención y reconciliación, insistiendo para ello, como fuente de información y contraste, en la situación que atraviesan países Latinoamericanos como Colombia y el Perú, así como en el seguimiento de los procesos de pacificación y reconciliación en Centroamérica. Nos proponemos así elaborar un manual de instrumentos y prácticas para actuaciones sobre el terreno como una aportación útil para la cooperación española y otros actores de la sociedad civil. Las actividades que conducirían a desarrollar dicho manual comprenden:

- Recopilación y análisis de documentación sobre el estado actual de la cuestión (incompatibilidad de mandatos y metodologías; relaciones entre agencias, ONGs, gobiernos; capacidad de "impact assessment" y sistemas de alerta temprana; "empowerement"; género; reconciliación; memoria, etc.). Dicho material, dividido con una agenda previamente definida por los miembros del Foro, se discutirá en grupos de estudio multidisciplinarios.

- Talleres dirigidos a ONGs y otras instituciones vinculadas con las tareas humanitarias para difundir y contrastar los resultados de los seminarios internos del Foro.

- Talleres dirigidos al mundo empresarial y medios de comunicación tanto, como en el caso anterior, con fines de difusión y contraste de las ideas, como con el fin de desarrollar vías de aproximación entre actores humanitarios y mundo corporativo y medios de comunicación, en línea con los planteamientos del "Global Compact" propuesto por Kofi Annan, SG de NNUU.

- Reuniones regionales con miembros del foro y expertos, un Seminario en el años 2002 y el II Coloquio Internacional sobre Crisis Humanitarias y Reconciliación.

- Preparación y redacción de informes preliminares con miras a la preparación y redacción del Manual

Desarrollo de las Actividades para la elaboración de El Manual de Prevención y Reconciliación*

DESCRIPCIÓN DE ACTIVIDADES

AÑO I (2001)

Primer Semestre

- Página web para el intercambio y difusión de información (ya creada).
- Preparación y celebración de dos reuniones regionales en Iberoamérica (lugar por determinar) y Madrid (incluyendo el Medio Oriente y Africa). Serán reuniones de 3 días a puerta cerrada con los expertos miembros del Foro e invitados (un máximo de 10 personas), con el fin de elegir un coordinador regional y definir la agenda de acuerdo con las prioridades regionales.
- Preparación de agenda y metodología de trabajo resultado de las reuniones
- Agenda y metodología de trabajo aprobadas por los miembros del foro

Segundo Semestre

- Recopilación y análisis de la documentación existente. Preparación de un primer resumen de temas a debatir
- Preparación de primer taller de difusión y contraste de los materiales con ONGs y otras instituciones implicadas (España)
- Primer taller de difusión y contraste de los materiales con ONGs y otras instituciones implicadas (España)
- Preparación de primer taller de difusión y contraste de los materiales con representantes del mundo corporativo (España)
- Primer taller de difusión y contraste con representantes del mundo corporativo (España)

---

* Con excepción de la necesidad de celebrar las primeras reuniones cara a cara con los miembros del Foro en las distintas regiones y la reunión final en Madrid, se potenciara el uso de la informática para la recogida, intercambio y análisis de la información y reducir así al máximo los gastos de viajes, desplazamientos y estancias.

AÑO II (2002)

Primer Semestre

- Elaboración de un primer informe del estado de las actividades y el desarrollo y/o modificaciones de la agenda para los miembros del foro.

- Recopilación y análisis de la documentación. Revisión y envío del informe a los miembros del Foro para sus comentarios y recomendaciones

- Preparación de un seminario – celebrado con ocasión de la Presidencia española de la Unión Europea - con políticos, diplomáticos, miembros del Foro, Ongs locales e internacionales, miembros relevantes del mundo corporativo y las organizaciones promotoras para debatir y valorar este primer informe

- Con ocasión de la Presidencia española de la Unión Europea, seminario con políticos, diplomáticos, miembros del Foro, Ongs locales e internacionales, miembros relevantes del mundo corporativo y las organizaciones promotoras para debatir y valorar este primer informe

Segundo Semestre

- Recopilación y análisis de la documentación

- Preparación de segundo taller de difusión y contraste de los materiales con ONGs y otras instituciones implicadas (España)

- Segundo taller de difusión y contraste del primer informe con ONGs y otras instituciones implicadas (España)

- Preparación del segundo taller de difusión y contraste de los materiales con representantes del mundo corporativo (España)

- Segundo taller de difusión y contraste del primer informe con representantes del mundo corporativo (España)

AÑO III (2003)

Primer Semestre

- Preparación del segundo informe del estado de las actividades y el desarrollo y/o modificaciones de la agenda para los miembros del foro.

- Segundo informe del estado de las actividades y el desarrollo y/o modificaciones de la agenda para los miembros del foro

- Recopilación y análisis de la documentación

- Segundo informe revisado y aprobado por los miembros del foro

Segundo Semestre

- Redacción del Manual de Prevención y Reconciliación
- Preparación de la edición del Manual (diseño, maquetación, etc.)
- Preparación del Segundo Coloquio Internacional sobre Prevención y Reconciliación del Foro de Madrid para la lectura, revisión, y aprobación del Manual con los miembros del Foro y representantes de ONGS, políticos, instituciones y mundo corporativo.
- Segundo Coloquio Internacional sobre Prevención y Reconciliación del Foro de Madrid para la lectura, revisión, y aprobación del Manual con los miembros del Foro y representantes de ONGS, políticos, instituciones y mundo corporativo
- Redacción final y diseño y maquetación del Manual
- Edición e inicio de la difusión del Manual

PARTICIPANTES EN EL "FORO DE MADRID"

Seguimiento del Coloquio Internacional

Coordinación del Foro

Maria Angeles Siemens, Secretaria General de España con ACNUR y Directora de Coloquio
Rosemary Vargas, Coordinadora del Coloquio / Seguimiento (PAH)
Mariano Aguirre, Director, Centro de Investigación para la Paz (CIP), Madrid

Miembros del Foro

Dan Bar-On, Profesor de Ciencias de la Conducta, Universidad de Ben Gurion, Negev, Israel
Alejandro Bendaña, Director, Centro de Estudios Internacionales, Nicaragua;
Christina Boswell, Investigadora Asociada, Real Instituto de Asuntos Internacionales (Chatham House), Londres
Adela Cortina*, Catedrática de Filosofía, Universidad de Valencia
Guilherme Da Cunha, ex funcionario del ACNUR, Brasil
Vicenç Fisas, Director de la Cátedra UNESCO para la Paz y los Derechos Humanos, Universidad Autónoma, Barcelona
Diego García Sayán, Director Ejecutivo, Commisión Andina de Juristas, Perú;
Roberto Garretón, Abogado de Derechos Humanos, Vicaría de la Solidaridad – Chile;
Antonio Garrigues Walker, Presidente de España con ACNUR
Edward Girardet, Presidente de Media Action International, Ginebra
Tania Marincheska, Comité de Helsinki - Bulgaria, Sofia
Carlos Martín Beristain, Profesor de la Universidad de Deusto, Bilbao **Naasom Munyandamutsa,** Psiquiatra, Rwanda
Paul Mylrea, Editor de Alertnet Fundación Reuters, Londres
Gradimir Nalic, Comité de Abogados para los Derechos Humanos, Belgrado
Pedro Nikken, Asesor Legal del Secretariado General de NNUU para las Negociaciones de Paz en El Salvador
Elisabeth Nyffenegger, Fundación Ginebra para Proteger la Salud en la Guerra, Ginebra
Thoraya Obaid, Antropóloga Cultural, Arabia Saudí
Prof. Jovan Patrnogic, Presidente del Instituto Internacional de Derecho Humanitario (IIHL) San Remo, Italia / Ginebra
Pablo Santolaya, Catedrático de Derecho Constitucional, Universidad Complutense de Madrid
Manuel Soto, ex Presidente de Arthur Andersen Europa, Consejero del BSCH, Madrid
Mauricio Valdés, Ciencias Políticas, El Salvador
Ricardo Vigil Toledo, Abogado, Ex Representante de NNUU en El Salvador;
Charles Villa-Vicencio, Director Ejecutivo del Instituto para la Justicia y la Reconciliación, Sudáfrica
Marcelo Viñar, Psicoanalista, Uruguay

Observadores

Representante del ACNUR en España
Director/a de la Oficina de Información de Naciones Unidas en España
Representante del Ministerio de Asuntos Exteriores

ASOCIACIÓN
ESPAÑA con **ACNUR**

COMITÉ CATALÁN DEL ACNUR

Ana Mª Matute, escritora y Académica
Nuria Espert, actriz
Rosa Regás, escritora
Marina Rosell, cantante
Magda Oranich, abogada
Rosa Mª Sardá, actriz
Gemma Nierga, periodista
Joan Clos, alcalde de Barcelona
Miquel Roca Junyent, abogado
Jordi Solé Tura, Senador socialista
Joan M. Serrat, Cantante
Josep Antoni Duran i Lleida, Unió Democrática de Catalunya
Juan Marsé, escritor
Rafael Ribó, Iniciativa per Catalunya
Valentí Fuster, Cardiólogo
Andreu Claret, Periodista
Lluis Foix, Periodista
Josep Cuní, Periodista
Jaume Alsina, Presidente de Encofrados Alsina S.A.

España con ACNUR es una asociación no lucrativa que apoya el trabajo del Alto Comisionado de las Naciones Unidas para los Refugiados

Dirección:
Cedaceros, 9,
- 3º dcha.
28014 Madrid
Teléfono:
91 369 06 70
Fax:
91 369 10 69
E-mail:
eacnur@ibm.net

Presidente:
A. Garrigues Walker
Secretaria General:
M. Siemens

Nº de R. Nacional:
130.446
Nº de R. Provincial:
14.069
C.I.F.:
G-80757560

ASOCIACIÓN
ESPAÑA
con
ACNUR

Montserrat Vall-Llosera, Vda. De Pere Durán Farell
Josep Lluis Bonet, President de Freixenet
Carles Campuzano, Diputado de Convergencia i Unió
Joan Cañellas, Consejero de Montesa-Honda
Juan Canals, Presidente de la Intertextil
Enrique Lacalle, Delegado Del Gobierno en el Consorcio Zona Franca.
Javier M. Ferrero, Consejero Delegado de Nutrexpa.
Antoni Tapies, pintor.

España con ACNUR es una asociación no lucrativa que apoya el trabajo del Alto Comisionado de las Naciones Unidas para los Refugiados

Dirección:
Cedaceros, 9,
3º dcha.
28014 Madrid
Teléfono:
91 369 06 70
Fax:
91 369 10 59
E-mail:
eacnur@ibm.net

Presidente:
A. Garrigues Walker
Secretaria General:
M. Siemens

Nº de R. Nacional:
130.446
Nº de R. Provincial:
14.069
C.I.F.:
G-80757560

Xavier Ferrero. Consejero Delegado de Nutrexpa.

Antonl Tapies. Pintor.

Josep Antoni Pich-Aguilera i Girona. Empresario.

Helena Guardans i Cambó. Presidenta de SELLBYTEL-Singular.

Jordi Alberich. Director General del Círculo de Economía.

Indelfonso García Serena. Presidente de la Agencia de Publicidad Grey. Decano del Colegio de Publicitarios.

Javier Peris. Presidente de Laboratorios Salvat.

En Cataluña se ha recaudado hasta el momento 127.573 Euros por la campaña de emergencia por los refugiados afganos.

Se están realizando, desde el año pasado unos seminarios dedicados al tema de la conciliación y la reinserción de los refugiados. Se está proyectando realizar el Simposio final en el Forum 2004.

- Madrid
- Catalunya

- Finançació fixa ?

- ERC .. Cat. ha acollit refugiats
  - Acompanyar per beneficiar col·laboració de Cat. ACNUR.
  - Major representativitat.

- PP:
  - Refugiats (Eslovènia)
  - Necessitat d'un retorn digne.

- PSC: ACNUR: veia pel seu entitat de debats.
  - Refugiats a Espanya: gran ACNUR per tenir entitat de refugiats.
  - ACNUR: obtenir aquestes per gent

- C. i V.: Escriure un bon projecte. Aquesta penetració durarà. La obertura.
  - Forum 2004.

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

TÍTOL DEL PROJECTE

Repatriació i Reintegració de refugiats angolesos.

LOCALITZACIÓ (país, província, municipi)

Angola. Província de Moxico. Municipis de Cazombo, Luau, Lumbala N'Gimbo i Luena.

VISIÓ GENERAL I CONTEXT DEL PROJECTE

Angola ha sigut un país en guerra des de 1975. L'enfrontament entre el MPLA (en el Govern) i la UNITA ha sigut un dels conflictes més sagnants de tot el planeta en les últimes dècades. Com a resultat d'aquesta prolongada guerra civil Angola s'ha vist sumida en el dolor humà: al voltant d'1 milió de víctimes mortals, 3,5 milions de persones desplaçades sobre un total de 12 milions d'habitants i mig milió de persones refugiades en els països veïns (República Democràtica del Congo (RDC), Namíbia i la República del Congo), la destrucció de la major part de les seves infrastructures físiques i de serveis, i de la seva estructura econòmica i social; i un total d'entre 500.000 i 4 milions de mines antipersona enterrades per tot el territori angolès (aquest marge tan ampli es deu a que les diferents fonts atorguen xifres molt dispars).

La mort del líder de la UNITA, Jonas Savimbi, el 22 de febrer del 2002 va precipitar una sortida negociada al conflicte, la consecució de l'alto al foc i la posterior firma d'uns acords de pau basats en l'Acord de Lusaka de 1994.

Aquest fet històric va obrir un període esperançador per Angola, la comunitat internacional té posades les seves esperances en la possibilitat d'aconseguir una estabilitat permanent i la rehabilitació i reconstrucció d'Angola degut a:

a) la firma d'un Memoràndum d'Enteniment el 4 d'abril de 2002 entre el Govern d'Angola i la UNITA amb el que es donà fi a gairebé 27 anys de lluita.

b) la posterior desmobilització d'uns 84.000 lluitadors de la UNITA.

c) el compromís d'ambdues parts de permetre que en futures relacions prevalguin el diàleg i la democràcia.

Com a resultat de l'acord de pau, els refugiats angolesos de Zàmbia, de la República Democràtica del Congo (RDC) i de Namíbia van començar a tornar de forma espontània al seu país d'origen, especialment a les províncies de Moxico, Uige, Zaire i Kuando-Kubango. El 20 de juny de 2003, l'ACNUR va

iniciar l'Operació de Repatriació Voluntària a les províncies de Moxico i Zaire, i el juliol a Kuando Kubango. Fins la data, un total de 43.000 angolesos han retornat a llurs comunitats d'origen amb l'assistència de l'ACNUR, d'aquests aproximadament 31.000 van retornar a la província de Moxico. Mentre que al voltant de 27.000 retornats espontanis van ser registrats i assistits per l'ACNUR en els seus Centres de Recepció, d'aquests 20.000 ho van fer també a la província de Moxico; per a continuació ser transportats a llurs comunitats d'origen. En total, 70.000 retornats van rebre assistència de l'ACNUR el 2003. Apart d'aquestes xifres, segons les estimacions del govern, uns 121.000 retornats han tornat a les seves llars sense l'ajuda de l'ACNUR en el període 2002/2003. S'estima, per tant, que a principis del 2004 són al voltant de 250.000 els angolesos que, en el seu retorn, romanen encara en els països veïns.

Les zones allunyades de les províncies de Zaire, Uíge, Moxico i Kuando-Kubango a les que els refugiats angolesos estan retornant es troben entre les més pobres, aïllades i afectades per la guerra del país. La província de Moxico que va ser l'últim bastió de la UNITA i on es van produir els últims i més ferotges combats de la guerra, es troben entre les més afectades; amb una massiva destrucció d'escoles, carreteres, ponts, serveis de salut i altres infrastructures.

L'any 2003, el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD) va calcular que Angola ocupava el lloc número 164 a l'Índex de Desenvolupament Humà, format per 175 països, quan tenia el lloc 161 l'any 2002. L'esperança de vida mitja en néixer és de 40 anys, menys que l'any 2002. La mortalitat entre els menors de 5 anys és una de les majors del món, ascendint a 260/1.000, i la taxa d'alfabetització d'adults del 42%.

El 70% de la població viu per sota del llindar de la pobresa (menys d'1 USD al dia). Unes valoracions realitzades recentment van confirmar que dels 7,7 milions d'angolesos pobres, al menys 4,35 milions són vulnerables i depenen d'algun tipus d'ajuda humanitària per cobrir les seves necessitats bàsiques: el 65% de la població no té accés a aigua potable i a serveis sanitaris bàsics i un 75% no té accés a instal·lacions higièniques, com poden ser latrines, dutxes i bugader.

ANTECEDENTS

L'ACNUR, basant-se en els resultats de les valoracions ràpides realitzades per les agències en aquelles zones, va començar a assistir als retornats que hi arribaven espontàniament des de la segona meitat de l'any 2002. Aquests resultats indicaven que centenars de refugiats arribaven cada mes de forma espontània a zones on pràcticament no hi ha producció local, hi ha clars focus de desnutrició, les instal·lacions destinades a la sanitat i a l'educació estan seriosament danyades degut a la guerra, no hi ha subministres ni equips mèdics, no hi ha accés a punts de subministrament d'aigua potable fiables i no es disposa d'articles familiars bàsics. Més dades procedents d'altres valoracions (del Banc Mundial, del PNUD, del govern angolès, etc.) indiquen que la situació sanitària en aquestes zones és extremadament greu i que, degut a la falta de campanyes d'immunització, a la mala prevenció i a l'estesa desnutrició, la situació de la qual ha empitjorat degut als moviments en massa de la població, els serveis sanitaris són insuficients i ineficaços.

Durant el 2002 i 2003, l'ACNUR, en cooperació amb altres ONG, ha començat a rehabilitar escoles, fonts d'aigua, llocs de salut i carreteres. L'hospital municipal de Luau i Cazombo ha estat rehabilitat i està proveint de serveis mèdics. Així mateix, 8 escoles primàries (3 a Luau, 3 a Cazombo i 2 a Lumbala N´Gimbo) han estat també rehabilitades. La rehabilitació de ponts i carreteres continua per assegurar l'accessibilitat d'algunes àrees. En addició projectes d'enfortiment de dones, tallers per al training en protecció per a oficials del govern, administradores locals i líders de les comunitats han sigut organitzats assegurant la participació de les comunitats locals per a l'èxit en l'execució de la repatriació voluntària.

Durant el 2003 l'enfocament principal del projecte de repatriació voluntària va ser la construcció i l'establiment de centres de recepció. Aquests centres de recepció van ser construïts basant-se en els estàndards de l'ACNUR assegurant la disponibilitat de serveis bàsics i l'assistència de protecció. Cada centre de recepció construït ha tingut els següents serveis: lloc de salut, àrea designada per atendre a persones vulnerables, latrines i dutxes (separades per a dones i homes), centre de distribució, àrea de registre, àrea d'aparcament, un local gran per als tallers de sensibilització, oficines per al personal del centre, generador per tenir llum a la nit i pou d'aigua.

Els retornats van rebre l'ajuda necessària (aliments frescos, productes no alimentaris, cursos en sensibilització sobre el problema de les mines, el VIH/SIDA, pau i reconciliació). Aquestes també van ser registrades per Immigració, MINARS, i el Ministeri de Justícia (els nens van rebre la seva targeta d'identificació).

Durant el 2004 els serveis dels centres de recepció continuaran amb el nivell d'eficiència i els estàndards establerts.

JUSTIFICACIÓ

Malgrat que la vulnerabilitat és extremadament alta, existeixen una sèrie de factors que han afectat de forma positiva a la situació humanitària. La seguretat ha millorat de forma espectacular i els desplaçaments forçats han cessat. Els bens i les persones han començat a circular a les zones on es pot utilitzar la xarxa de carreteres. Es continua amb les tasques de desminat iniciades el 2002, la OCHA és l'Agència de les Nacions Unides que s'encarrega de la coordinació del desminat humanitari: zones identificades dins del pla de retorn de refugiats i desplaçats interns. El desminat estratègic: ponts, carreteres i aeroports, estan sota la competència del propi govern d'Angola. L'administració de l'Estat s'està expandint de forma sistemàtica i les poblacions estan començant a restablir formes sostenibles de guanyar-se la vida, ja que estan tornant a llurs llocs d'origen i s'estan preparant per la collita.

Malgrat aquestes millores, les condicions generals segueixen sent greus, especialment en les zones de nou accés i en els llocs de retorno on no es donen les condicions bàsiques. Encara que s'han realitzat esforços en el 2002 i 2003 per part del govern d'Angola i de la comunitat humanitària per restablir unes condicions mínimes de seguretat i dignitat a les àrees remotes d'aquest vast país, encara queda molt per fer. En estimacions del govern, només un 30% dels 3.323.780 de desplaçats interns que han tornat a les seves llars han trobat unes condiciones mínimes en termes de serveis bàsics. El govern calcula que actualment 928.116 persones romanen desplaçades, i 3.570 soldats desmobilitzats continuen en els Centres de Trànsit. De la mateixa manera, el govern creu que el 50% dels llocs no reuneixen les condicions mínimes de serveis bàsics.

Les activitats de rehabilitació i reintegració formen part d'un procés nacional de reconstrucció i reconciliació. A més, les activitats de reintegració i rehabilitació es realitzaran en col·laboració amb altres agències de les NNUU, ONG i altres grups interessats.

L'ACNUR també continuarà recolzant la formació de les seves contraparts governamentals, com part de l'estratègia de traspàs del mateix. La capacitació inclou formació en matèria de protecció i tècniques de participació comunitària.

OBJECTIUS

General: Assegurar que la repatriació dels refugiats angolesos des de Zàmbia i la República Democràtica del Congo continuï realitzant-se amb seguretat i dignitat, recolzant als centres de recepció en tots els temes relacionats amb menjar/allotjament, registre/inscripció, serveis de salut i protecció, tant per als que arriben al país de forma espontània com els que ho fan amb un programa organitzat de repatriació voluntària.

Específics:

1. Continuar assegurant el recolzament i distribució de paquets de reintegració - que inclouen articles no alimentaris i equips d'eines de construcció - als retornats.
2. Continuar millorant les condicions que condueixen a la reintegració de refugiats angolesos mitjançant la rehabilitació de fonts d'aigua, llocs de salut i escoles. Es realitzaran esforços per rehabilitar carreteres i ponts, essencials per als moviments de retorn de refugiats.

DESCRIPCIÓ DELS BENEFICIARIS

Antecedents generals de la població beneficiària
Abans de l'inici de la repatriació, hi havia prop de 451,000 refugiats angolesos vivint a Zàmbia (224,000), la República Democràtica del Congo (190,000), Namíbia (21,000) i la República de Congo (16,000). Molts d'ells han estat en països d'asil durant més de vint anys, de manera que els refugiats angolesos constitueixen un dels grups de refugiats beneficiaris més antics de l'Àfrica. Altres van fugir durant els últims anys com a resultat de la intensificació dels combats a mesura que el conflicte arribava a la seva fi. Davant d'un número tan important de refugiats, és natural pensar que el grup inclou una gran varietat de característiques culturals, lingüístiques, ètniques i socials. Els refugiats angolesos són membres dels nou principals grups ètnics d'Angola i moltes de les seves més de cent tribus. Les llengües principals són: portuguès, ovimbundo, kimbundo, kikongo, kichokwe, kwanyama, nganguela i luvale. Les religions més importants són la Catòlica, la Protestant i els sistemes de creences animistes o tradicionals.

Gran part dels refugiats que retornen són d'origen rural i són per tant hàbils agricultors (cultiven especialment mandioca, blat, sorgo i mill). Altres tenen experiència en la cria d'animals i la producció a petita escala. Des de mitjans del 2002, aproximadament 218,000 refugiats s'han repatriat de forma espontània, mentre que prop de 43,000 ho han fet amb l'operació de repatriació organitzada que vam iniciar a mitjans del 2003. Les dades del registre indiquen que aproximadament el 60 per cent dels retornats espontanis són grups familiars d'entre 2 i 4 membres, mentre que l'altre 40 per cent són famílies monoparentals, adolescents i menors no acompanyats. Les famílies monoparentals (liderades per dones o homes) són significatives.

Informació específica sobre els beneficiaris del projecte

Nombre de beneficiaris:	Retornats angolesos (retornen de la RDC i Zàmbia entre altres països)					
Grup d'edat	**Home** (en números absoluts)	(en %)	**Dona** (en números absoluts)	(en %)	**Total** (en números absoluts)	(en %)
0-4	11,475	17,6	13,387	20,5	24,862	38,1
5-17	11,700	17,9	13,387	20,5	25,087	38.4
18-59	5,155	7,4	8,025	11,7	13,180	19,1
60 >	960	1.5	1,911	2,9	2,871	5,4
Total:	29,290	44.4	36,710	55,6	66,000	100
Emplaçaments principals:	A la província de Moxico són els municipis de Cazombo, Luau, Lumbala N'Gimbo i Luena					

Com ja hem afirmat, prop de 218,000 s'han repatriat a Angola de forma espontània i/o de manera organitzada. S'espera que 145,000 retornats es repatriïn en el període del projecte 2004, 90,000 en una repatriació organitzada i 55,000 de forma espontània. Dels 145,000 retornats que s'esperen durant el 2004, prop de 66,000, dels quals s'espera que el 39% (26,000) retornin espontàniament, 40,000 (61%) arribaran a la província de Moxico en un procés de repatriació voluntària organitzada.

Amb aquesta proposta es beneficiarà a un total de 42.000 persones, és a dir 14.000 famílies.

PROCEDIMENTS D'EXECUCIÓ

L'estratègia per posar en pràctica l'operació angolesa de repatriació voluntària a la província de Moxico, com és el cas d'altres províncies, depèn significativament de les ONG internacionals. S'intentarà implicar en aquest procés a organitzacions angoleses al llarg de l'any. S'animarà a les ONG internacionals perquè coordinin les seves activitats amb les ONG locals per promoure la capacitació de les mateixes i preparar l'estratègia de la sortida de les ONG internacionals que s'espera tingui lloc un cop acabada la repatriació. L'estratègia permetrà també que el projecte arribi a més comunitats en àrees remotes. Durant la implementació es prestarà especial atenció a assegurar que els assentaments de retornats s'incloguin en els plans regionals (PEPARS, Ministeri de Planificació, plans regionals, etc.) mentre s'intenta construir sinèrgies amb iniciatives de desenvolupament a llarg termini, a mesura que aquestes van agafant forma.

Els associats executors són responsables de posar en pràctica aquest projecte, d'acord amb les activitats i marcs temporals que s'especifiquen en els Plans de Treball detallats, adjunts a tots els acords dels subprojectes. La presència de l'ACNUR en el terreny està establerta i la funció de supervisió de les oficines en el terreny de l'ACNUR ha millorat considerablement. Els associats posaran en marxa el projecte i informaran amb regularitat sobre el seu desenvolupament a través de la medició del seguiment dels indicadors. El personal de l'ACNUR ha d'assegurar l'adequada coordinació de totes les activitats del projecte,

supervisar el seu impacte i progrés, i realitzar un control financer adequat. Les següents ONG treballen com associats executors de l'ACNUR a la província de Moxico sota el projecte per a la Repatriació i Reintegració dels refugiats angolesos:

a) Servei Jesuïta per a Refugiats (SJR) que continuarà implementant activitats relacionades amb serveis comunitaris a l'àrea de Cazombo a la província de Moxico, centrant la seva atenció en l'assistència a grups vulnerables, activitats relacionades amb la violència de gènere, formació professional, alfabetització i activitats dirigides a la pau i la reconciliació.

b) Acció Humanitària Àfrica (AHA) que implementarà els serveis de salut a Cazombo, província de Moxico, centrant la seva atenció en proporcionar serveis de salut a l'hospital municipal i als dispensaris.

c) La Federació Mundial Luterana (FML) és el nostre associat executor a Cazombo i Luau per a la construcció i administració de centres de recepció, la rehabilitació de punts d'aigua i d'escoles primàries, la distribució de menjar i altres articles no alimentaris així com de llavors/eines agrícoles fins el 2003.

d) MEDAIR és el nostre principal associat executor a Lumbala N'Guimbo, província de Moxico, pel que fa a aigua, salut, rehabilitació d'escoles primàries i distribució de menjar i d'altres articles no alimentaris.

e) L'Oficina Internacional de Migració (OIM) és el nostre associat executor pel que fa al trasllat de retornats dels centres de recepció a les seves destinacions finals.

f) Dom Bosco ha rehabilitat el centre de recepció i actualment administra el centre de recepció de Luena. El centre de recepció ha començat a rebre i assistir retornats de Cazombo i Luau que estan de camí a les seves destinacions finals.

g) Save the Children USA (SC-USA) és el nostre associat executor per a l'assistència a grups vulnerables a Luau.

h) La suboficina de l'ACNUR a Luena (SO) treballa principalment supervisant la implementació del projecte i la coordinació de les activitats amb les autoritats provincials i municipals, i realitza visites regulars a les oficines del terreny (FO). Aquesta oficina també coordina les activitats de protecció i de programes. A mesura que s'implanta la descentralització, la suboficina (SO) s'encarrega dels programes. Les oficines en el terreny estan també en contacte estret amb les oficines de l'ACNUR a l'altre costat de la frontera, en el país d'asil, per gestionar el moviment de combois i realitzar reunions tècniques amb representants d'ambdós costats de la frontera. L'oficina de l'ACNUR a Luanda (BO) és responsable de les reunions de la "comissió tripartita", la coordinació amb el Govern d'Angola a nivell nacional i la provisió de decisions de caire polític, així com de donar directrius sobre l'operació de repatriació. El BO proporciona recolzament i assistència al SO i les FO. Hi ha tres oficines en el

terreny (FO) sota el control de la suboficina de Luena (SO), i són la FO Cazombo, la FO Luau i la FO Lumbala N'Guimbo.

i) Els voluntaris de les Nacions Unides (VNU) proporcionen serveis com a funcionaris per a la supervisió de projectes a les diferents suboficines de l'ACNUR. També a través d'ells, presta serveis un enginyer que ofereix recolzament a la planificació i supervisió de les obres. Actualment hi ha tres voluntaris de les NNUU a les tres oficines en el terreny i un altre a la SO com a planificador físic. Es preveu la presència de dos voluntaris més en el 2004.

j) SMS s'encarregarà de l'adquisició internacional d'articles no alimentaris i altre equipament necessari per a l'operació de repatriació voluntària.

k) L'oficina principal a Luanda (BO) i la suboficina a Luena s'asseguraran de que es mantinguin uns estàndards mínims en els diferents emplaçaments, *així com de proporcionar recolzament a les operacions en el terreny.*

IMPACTE EN TEMES DE PROTECCIÓ I PRIORITATS POLÍTIQUES

a) *La protecció a la població beneficiària*

L'experiència adquirida durant l'operació de repatriació del 2003 demostra que els Acords de la Comissió Tripartita, les reunions amb representants d'ambdós costats de la frontera, i les visites "go and see visit " dels refugiats al seu país d'origen han jugat un paper decisiu i útil en l'èxit de l'inici de la repatriació voluntària organitzada. Els indicadors de l'impacte identificats inclouen:
(i) S'ha aconseguit respectar el caràcter voluntari de la repatriació fundat en una decisió ben informada dels propis refugiats. Això estarà subjecte a una estreta supervisió durant el 2004.
(ii) S'han simplificat els procediments en els punts fronterers d'entrada i sortida i no s'han trobat problemes significatius. D'aquesta manera, es lliura als refugiats que retornen del pagament de drets i tarifes d'aduana o de qualsevol forma d'assetjament policial.
(iii) Retornen en condicions de dignitat i seguretat.
(iv) S'ha garantit l'accés de l'ACNUR a les àrees on es troben els retornats.
(v) Durant el 2003 no es va poder emetre carnets d'identitat o documentació adequada per evitar així donar un tracte preferent als retornats. A canvi es va acordar que el VRF (Voluntary Repatriation Form), document emès als retornats des dels països d'asil, s'utilitzaria com a documento d'identitat. Tots els interessats ho van acceptar com un document legal.

b) *Dones refugiades/ igualtat de gènere*

La proporció home/dona és desigual i hi ha un número lleugerament superior de dones que d'homes. Això és degut probablement a la llarga Guerra. S'anticipa que les nombroses dones cap de família que necessiten l'ajuda dels homes per a les tasques manuals pesades poden quedar exposades al perill de ser explotades o assetjades sexualment. Si bé es van organitzar les activitats comunitàries per recolzar a les famílies vulnerables que inicien una nova vida,

la participació del Ministeri de la Dona i Assumptes Familiars a nivell municipal serà de gran importància per donar més força a les dones i facilitar que contribueixin a la comunitat amb una participació activa, assegurant així la prevenció de l'explotació sexual. Durant l'any 2003, han començat varies iniciatives i es pretén enfortir-les i desenvolupar-les a diverses localitats. El delegat del Ministeri de la Dona i Assumptes Familiars a Lumbala N'Guimbo ha començat establint un "Centre Comunitari per a l'enfortiment de les Dones". El centre proporciona formació professional, intenta implicar a les dones en la producció de menjar i altres activitats hortícoles. A més es pretén utilitzar una sèrie de mecanismes per promoure el mecanisme tradicional de la comunitat per afrontar la solució de problemes socials relatius al benestar de les dones i els nens. El sistema de supervisió de la protecció establert ha resultat ser una eina útil en la identificació d'alguns temes importants que s'han d'abordar. Sobre les bases d'aquests resultats, es prendran mesures d'intervenció que inclouen des de formació de debats en grup fins a campanyes de sensibilització a les comunitats. A continuació incloem alguns dels mecanismes que es pensa adoptar:

§ Participació de la comunitat, posant especial èmfasi en la presència de dones i homes majors que compten amb la confiança de tots. Així es pretén assegurar la seguretat de les dones joves en posició vulnerable i fer-ho d'acord amb estàndards de conducta culturalment acceptats.

§ És necessari establir un sistema de voluntariat amb base en la comunitat per oferir protecció a les dones joves. Per fer-ho, s'utilitzaran mecanismes adequats de supervisió i s'establiran centres comunitaris enfocats a l'enfortiment de les capacitats de les dones.

c) *La situació específica dels nens, incloent els adolescents.*

El projecte també atén les necessitats dels nens i adolescents retornats. Les necessitats d'aquests grups de població necessiten una solució urgent. Els conflictes culturals, les diferències lingüístiques entre la cultura del país d'asil i el país d'origen, són només alguns dels problemes existents. S'han plantejat varies iniciatives per afrontar les necessitats específiques dels nens i adolescents retornats l'any 2003 del projecte, iniciatives que continuaran el 2004. Aquestes inclouen:

Ø Tots els nens que retornen reben la deguda cura als centres de recepció i se'ls proporcionen els serveis necessaris. Es seguiran emetent certificats de naixement, coneguts com "CEDULA" als nens retornats.

Ø S'han rehabilitat equipat escoles de primària per incrementar el número de nens amb accés a l'educació primària. La rehabilitació d'escoles continuarà al 2004.

Ø Es mantindran les iniciatives dirigides a la identificació, documentació, atenció adequada i reunificació familiar dels menors no acompanyats.

d) *Refugiats majors/ancians*

Habitualment, els líders comunitaris són els més capacitats per identificar les necessitats, incloent les dels refugiats de més edat. És, per tant, de gran importància que se'ls consulti i associï des de les primeres etapes de la

planificació del procés. En conseqüència, l'indicador d'impacte del projecte per aquest grup serà:

§ Durant l'any del projecte 2003 s'ha assistit als refugiats de més edat en la construcció de cases i altres activitats similars per assegurar que la seva reintegració es produeixi amb naturalitat. S'anima a la comunitat que assumeixi la responsabilitat d'atendre les necessitats dels majors satisfent les seves necessitats bàsiques. El SJR a Cazombo i SC-USA a Luau assisteixen als ancians i altres grups vulnerables, segons l'acord firmat amb l'ACNUR
§ L'ajuda als refugiats de més edat comença en els centres de recepció. En el centre de recepció, el SJR i SC-USA, s'asseguren de que els ancians rebin els serveis necessaris. És imperatiu apuntar la necessitat de verificar la identificació dels grups vulnerables al país d'asil i reflectir-la al manifest. El seu trasllat als llocs de destí requereix d'un especial cura. Les activitats de les dues ONG es posen en pràctica més activament en els llocs de destí ja que la participació de la comunitat des del començament és molt important.

e) *Combat contra el VIH/SIDA*

A les principals àrees de retorn, especialment a la província de Moxico, els retornats tenen una major consciència del VIH/SIDA si es compara amb la comunitat d'acollida. Això es degut al fet de que els retornats han rebut cursets de sensibilització en els països d'asil a diferència de les comunitats d'acollida que han patit una guerra prolongada, i on, per tant, els serveis eren mínims o totalment absents. La sensibilització cap al VIH/SIDA s'ha de desenvolupar molt especialment. Es necessitaran més programes de sensibilització per generar una comprensió del problema i elevar el nivell de sensibilització a nivells semblants en la població local. La necessitat d'establir programes de prevenció del VIH/ IDA i altres malalties de transmissió sexual conjuntament amb l'educació per a la salut a les àrees de retorn és de gran importància. Els indicadors d'impacte del projecte en aquest aspecte en particular seran:

§ El nivell de familiaritat amb l'ús de preservatius.
§ Reducció de la taxa de preponderància de la transmissió.
§ El grau del canvi en la conducta sexual.

L'ACNUR ha arribat a un acord amb MSF-Bèlgica, MEDAIR, DOM BOSCO, OMS i UNICEF per posar en marxa un projecte de sensibilització coherent sobre el VIH/SIDA a tot el país, amb una associació entre ONG internacionals i organitzacions locals. Les sessions de sensibilització sobre el VIH/SIDA impartides en els centres de recepció han sigut d'utilitat i continuaran de manera més sistemàtica per aconseguir un major i millor impacte.

f) *El medi ambient*

Els quasi 30 anys de Guerra civil han devastat gairebé la totalitat de l'ecosistema d'Angola. L'abast del problema va de la destrucció de les infrastructures físiques fins el minat del territori que continua sent un repte tant per al Govern d'Angola com per a la Comunitat Internacional. Degut a que el programa de reconstrucció és un procés a llarg termini que s'ha d'afrontar des

d'una perspectiva amplia que involucri a tot el sistema de NNUU, l'ACNUR es proposa tenir un impacte limitat a través dels "Projectes d'Impacte Comunitari" (PIC) previstos. Aquests s'inclouran en el sector de reparació de camins, aigua i serveis sanitaris, reparació d'edificis d'escoles/salut que probablement generin un impacte medi ambiental que haurà de ser sostingut per les comunitats amb l'ajuda del Govern i les agències per al desenvolupament.

La planificació de l'emplaçament dels centres de recepció té en consideració factors medi ambientals. L'administració dels governs locals està estudiant la possibilitat d'assignar terres per a la construcció de cases i per als cultius.

APORTACIONS i PROJECTES RELACIONATS

El procés de planificació que es va utilitzar per dissenyar aquest projecte va suposar la participació activa de varis ministeris, agències de les NNUU, i ONG nacionals i internacionals. Això ha permès a aquests actors realitzar les seves aportacions, encara que de manera limitada, des de les primeres etapes del disseny del projecte. L'experiència adquirida en el 2003 també ha contribuït a desenvolupar aquest projecte. Es preveu que continuïn iniciatives en aquesta línia per millorar una coordinació adequada i promoure les aportacions d'aquests altres actors institucionals amb l'objectiu d'evitar activitats duplicades o innecessàries, mentre es facilita el compromís d'aquests altres actors en el procés de retorn i reintegració. Està previst que se segueixi comptant amb la perícia, compromís, participació activa i provisió d'aportacions materials dels diversos actors durant l'operació de repatriació voluntària que se descriu a continuació:

Govern d'Angola

S'espera que el Govern d'Angola, en especial el Govern Provincial de la província de Moxico, jugui un rol actiu per assegurar l'estreta col·laboració amb el govern i facilitar que jugui un paper actiu en la planificació i implementació dels moviments de retorn a través de les delegacions ministerials provincials. Totes les intervencions del projecte que es desenvolupin a nivell comunitari seran discutides a nivell provincial amb els ministeris implicats (Ministeri de Salut, Ministeri d'Educació, etc.) en reunions regulars de coordinació. Així mateix aquestes intervencions es debatran amb els Administradors Municipals. S'espera que això faciliti que la informació es comparteixi adequadament i generi un compromís del govern en les activitats i en la sostenibilitat de les intervencions del projecte alhora que s'enforteixen les capacitats locals.

A part d'aquesta coordinació activa i paper de promotor, el Govern d'Angola contribuirà activament amb el programa a través, especialment, del control de les fronteres, en facilitar-hi els moviments i formalitats, el registre dels refugiats que retornen i el seguiment de les famílies (Ministeri d'Assistència i Reinserció Social - MINARS). De la mateixa manera, es continuarà amb l'acompanyament dels combois, l'acreditació dels estudis realitzats en el país d'asil i el subministrament de llibres (Ministeri d'Educació), l'emissió de partides de naixement, de "cèdules" i carnets d'identitat (Ministeri de Justícia), la seguretat

dels moviments (Ministeri de l'Interior), i la participació en la planificació del projecte (Ministeri de Planificació), la vacunació, les prestacions de salut i altres intervencions similars (Ministeri de Salut).

Agències de les NNUU

L'ACNUR ha advocat constantment per un increment de la presència de les NNUU a les àrees de retorn, entre les més remotes d'Angola, on els reptes són enormes en termes de reconstrucció, eliminació de mines i subministrament de serves bàsics. S'espera que en el 2004, l'ACNUR i el PMA seguiran sent agències germanes, sent a més les més implicades en el desenvolupament de la província de Moxico. Existeixen diverses oportunitats per facilitar la participació activa i promoure el subministrament de contribucions en espècie durant l'operació de repatriació. Alguns exemples d'una major participació de les NNUU en l'operació inclouen:

OCHA

A més de realitzar una tasca altament valorada de coordinació a Angola, OCHA lidera activitats a favor dels desplaçats interns (IDP), excombatents i llurs familiars. Com que les activitats a favor d'aquestes altres categories de desplaçats es desenvolupen en ocasions en les mateixes àrees on retornen els refugiats, l'estreta coordinació entre l'ACNUR i OCHA, en especial en relació amb el subministrament de menjar i articles no alimentaris a las diverses categories de beneficiaris, ha sigut molt important. Si bé la intenció era evitar les duplicacions en l'assistència i/o crear disparitats entre els diferents grups, l'assistència prestada a les altres categories de beneficiaris és pràcticament nul·la. En algunes àrees de retornats, aquests són considerats una classe de privilegiats. A les tres àrees de reintegració de la província de Moxico, a saber, Luau, Cazombo i Lumbala N'Gimbo, la major part de la població de retornats i la comunitat d'acollida es beneficia del subministrament d'aigua potable, els serveis de salut i les escoles.

PMA

El 2003 es va finalitzar un Memoràndum d'Enteniment local (MOU per les sigles en anglès) amb la fi de proporcionar un marc de referència normatiu per a la col·laboració entre l'ACNUR i el PMA durant i després dels moviments de retorn. El MOU estipula que els retornats rebran aliments frescos a la seva arribada als centres de trànsit i racions bàsiques de menjar fins obtenir la seva primera collita. Després d'aquesta primera collita, un anàlisi de vulnerabilitat determinarà si les comunitats de retornats requereixen més assistència fins la següent collita. A més, el PMA proporcionarà galetes energètiques als retornats pel seu trànsit des de les fronteres als centres de recepció i des d'aquests fins al seu destí final, quan aquests viatges durin quatre hores o més. Si bé al llarg del 2003, la col·laboració entre l'ACNUR i el PMA ha sigut fluida, es pot considerar la possibilitat d'incloure un apartat al MOU on s'estableixi que en relació a la distribució de menjar, la responsabilitat serà compartida.

Els retornats també tenen dret al programa de menjar per treball del PMA en els projectes comunitaris que compleixen amb els criteris del PMA.

Durant el 2003, la capacitat logística de l'ACNUR depenia en gran part de les operacions aèries del PMA per al transport per avió de gairebé tot el menjar requerit, els articles no alimentaris i pràcticament la totalitat de l'equipament necessari per als emplaçaments remots. Els moviments del personal de l'ACNUR i de les agències executores (IP per les seves sigles en anglès) va dependre també d'aquesta solució logística. A partir del 2004, i en el marc de l'estratègia de sortida del PMA, es posarà un major èmfasi en opcions alternatives com la utilització de línies aèries comercials i el transport per carretera de l'ajuda humanitària, quan sigui possible. El PMA té previst estacionar un avió a Luena per al transport dels articles no alimentaris i de menjar a llocs remots on es realitzen projectes d'assistència, i que inclou aquells on arriben retornats. No obstant, el trasllat d'articles no alimentaris de Luanda a Luena serà responsabilitat de cadascuna de les agències. El PMA subvencionarà els trasllats per avió de l'ACNUR i del personal de projectes d'aquesta agència entre els seves posicions i Luanda, per aquells llocs on no arriben les línies aèries comercials.

UNICEF

UNICEF és l'agència de les NNUU que centralitza les accions a favor dels nens separats de les seves famílies i les activitats de reunificació familiar. Oferirà una important ajuda al MINARS per aquest tipus d'activitats, en el marc de l'operació de repatriació voluntària.

Segons estableix el seu acord amb el Ministeri de Salut, UNICEF seguirà subministrant medicaments essencials als dispensaris i hospitals de les àrees de retornats, incloent els que administren o recolzen els associats en matèria de salut a l'ACNUR. S'espera que UNICEF ampliï el seu Programa de vacunació per assegurar les dosis de vitamina A per via oral a les agències que realitzen campanyes de vacunació de refugiats en el moment de retorn. UNICEF està compromès amb el desenvolupament i millora de les condicions de l'aigua i dels serveis sanitaris a les principals àrees de retorn.

UNICEF té previst donar suport a les activitats educatives a les àrees de retorn a través del seu Programa d'Emergència per a Mestres (PEM) i de la formació de mestres d'ensenyament de primària.

UNICEF també ampliarà les seves activitats de sensibilització pel que fa a les mines i rehabilitació d'escoles a les principals àrees de retorn.

UNICEF seguirà recolzant al Ministeri de Justícia, si bé de manera més limitada, en el seu programa d'entrega gratuïta de "Cèdules" mitjançant el qual els nens retornats reben documents d'identificació sense cap cost, quan es registren en els centres de recepció.

FAO

La FAO està adquirint i distribuint " Llavors i Eines" als desplaçats interns, combatents desmobilitzats i refugiats retornats intentant així que tots rebin el mateix tracte. La distribució de llavors i eines es va iniciar l'any 2003 i va comptar amb una important contribució de la Generalitat Catalana. Aquest projecte seguirà durant el 2004 però fora del pressupost de l'ACNUR, serà la FAO qui assumeixi el cost del mateix dins del programa per la població local i IDPS retornats a la província de Moxico integrant a tots els refugiats retornats. A través d'aquest important programa, la FAO subministra llavors (per al cultiu de 0.5 hectàrees de vegetals) i també aixades, matxets i llimes.

UNFPA

La UNFPA està preparada per subministrar paquets de formació sobre salut reproductiva als comitès de salut dels retornats i a les clíniques. Les activitats de cura de la salut reproductiva continuen sent importants de cara a la incidència de les malalties de transmissió sexual a les àrees frontereres, on els serveis són mínims o nuls degut a la guerra. La UNFPA no està present en la província de Moxico i les seves activitats es coordinen a través de l'oficina principal (BO) a Luanda.

ONG

Vàries ONG internacionals i nacionals assisteixen als retornats amb Fonts independents de finançament. MSF Bèlgica proporciona serveis de salut i aigua potable en els centres de recepció de Luau i Cazombo. També ha rehabilitat l'hospital municipal de Luau i està rehabilitant el dispensari a Luau i Cazombo amb els seus propis fons. El Servei Jesuïta per als Refugiats (SJR) té un programa de sensibilització i promoció de l' Educació per la Pau dirigit als retornats. GOAL treballa en la sensibilització del VIH/SIDA. El 2004, s'espera que Dom Bosco ampliï el seu programa de formació professional per a retornats. Els retornats que necessitin atenció mèdica especialitzada (p.e. tractament ortopèdic i el seu seguiment) seran atesos per ONG especialitzades en aquesta matèria. Es pretén negociar i desenvolupar la capacitat de resposta ràpida davant casos de brots epidèmics amb AHA, MSF, GOAL i altres ONG amb la capacitat necessària per respondre.

S'espera que els associats executors de l'ACNUR a la província de Moxico realitzin una aportació significativa al projecte de repatriació a la província, especialment pel que fa a les activitats de rehabilitació.

El 2003 GOAL va rebre un fons especial de l'ACNUR perquè desenvolupés activitats de sensibilització i prevenció del VIH/SIDA a Moxico. S'espera que en el 2004, GOAL continuï amb el projecte de sensibilització sobre el VIH/SIDA a les àrees de reintegració, programa que GOAL financia amb els seus fons propis. Aquest programa no només beneficia als retornats sinó també a les comunitats que els acullen.

Actualment un equip de la Fundació dels Veterans de Vietnam d'Amèrica (FVVA) realitza una missió de valoració per identificar als discapacitats físics a Moxico amb la fi d'oferir-los tractament i pròtesis des del seu taller de Luena. Cal assistir als discapacitats, en especial als que es troben actualment en el camp Nangweshi. La FVVA proporcionarà formació, crosses i cadires de rodes als discapacitats d'aquesta comunitat i també formarà als associats dels Serveis Comunitaris en la identificació dels beneficiaris de pròtesis, producció d'aquestes i seguiment en la comunitat.

La ONG Mentor realitzarà fumigacions residuals contra els mosquits a les àrees de retorn durant els mesos de gener/febrer com una intervenció d'emergència. L'ACNUR contribuirà amb el pagament de dietes diàries als fumigadors i el cost dels insecticides utilitzats.

OXFAM seguirà recolzant a l'ACNUR en la rehabilitació i desenvolupament de les obres de subministrament d'aigua.

Descripció d'objectius i resultats (per Sector i Activitat de Sector)

Situació actual	Objectiu(s) de Sector	Indicadors d'Impacte
• Els cobertors plàstics distribuïts entre les famílies de retornats han servit per construir llocs on resguardar-se. Es va retardar l'arribada dels equips d'eines de construcció i l'impacte esperat en la construcció de refugis pels retornats no ha sigut l'esperat. • La major part dels retornats arriben a Angola sense vivendes bàsiques, sense útils domèstics i sense mitjans de supervivència.	1. Millorar les condicions de les vivendes dels retornats mitjançant la construcció de les seves respectives cases utilitzant el suport de la comunitat i proporcionant cobertors de plàstic i equips amb eines de construcció. 2. Les famílies de retornats poden mudar-se a llars segures i superar financerament el període inicial d'integració al país.	• Cada família té dret a una residència d'acord amb els estàndards de vida mínims. Es distribuiran equips amb eines de construcció i cobertors de plàstic. • Número d'articles no alimentaris i altres articles distribuïts.
▪ El mal estat dels camins i dels ponts, en la seva majoria destrossats, segueix sent el principal impediment de l'operació de repatriació. ▪ Els danys produïts a les infrastructures físiques, com camins i ponts, ocasionats per 27 anys de Guerra civil és generalitzat i visible. Fins el moment no s'han adoptat mesures suficients per reparar-los, cosa que ha afectat negativament l'operació de repatriació.	3. Assegurar l'accés als emplaçaments de retornats mitjançant la rehabilitació de camins secundaris i de ponts.	• Número de pobles i comunitats accessibles per a les agències humanitàries. • Número de municipalitats accessibles a través de les iniciatives del Govern durant el 2004.

Número(s) dels objectius als que es refereixen els resultats	Resultats esperats	Indicadors d'actuació
(1)/(2)	• Es distribueixen equips amb eines de construcció i cobertors plàstics a 14.000 famílies de retornats. • Es distribueixen articles no alimentaris a 14.000 famílies de retornats.	• Es distribueixen les eines dels equips: un martell, 0.5 Kg. de claus, 1 pic i 1serra. • Es distribueixen articles no alimentaris que inclouen: cubells de plàstic, bidó, cobertor de plàstic, equip de cuina (2 olles, 5 plats, 5 tasses, 5 forquilles, 5 ganivets, 1 ganivet de cuina, i 1 cubell de metall) i 250 grams de sabó (per persona). • El suport adequat al sector aconsegueix que no existeixin retards relatius a la construcció de refugis i distribució d'útils domèstics.
(3)	• Es rehabiliten 2 trams de carretera i 10 ponts als tres municipis.	• Es rehabiliten 243 Km. de carretera entre Luena-Cangamba-Lumbala N'guimbo i 6 ponts de la mateixa zona. • Es rehabiliten 163 Km. de carretera entre Cazombo-Lumbala Kaquengue-Caripande i 4 ponts de la mateixa zona.

DESCRIPCIÓ DE LES ACTIVITATS

Aquest projecte es recolza en la missió realitzada per la Generalitat de Catalunya el passat mes de maig. Aquesta missió va visitar Lumbala N'Guimbo, i la província de Moxico i va poder així constatar el progrés de les activitats de reintegració. Alguns dels llocs visitats van ser el centre de recepció establert, les activitats de multiplicació de llavors i el centre d'enfortiment de les dones. Es va explicar a la missió els procediments estàndards establerts per a la recepció dels retornats i els mecanismes de supervisió establerts que permeten fer el seguiment de la reintegració dels retornats. Una de les principals necessitats identificades és la del subministrament de paquets de reintegració que inclouen articles no alimentaris (útils domèstics), equips d'eines de construcció i la rehabilitació de ponts/camins per assegurar un millor accés a les comunitats.

Com ja s'ha afirmat, s'espera que el número de retornats sigui de 66,000. Segons les dades recollides en el 2003 sobre retornats la mitjana és de tres persones per família. En conseqüència s'espera l'arribada de 22,000 famílies que necessitaran rebre els paquets de reintegració. Els articles no alimentaris i eines de construcció es distribueixen a famílies de cinc membres i les de més de cinc membres reben un segon paquet. Està previst que aquest projecte concret beneficiï a un total de 14.000 famílies, és a dir a 42.000 retornats.

Els paquets contenen els següents articles:

- Articles no alimentaris; inclouen un cubell de plàstic, un bidó, un cobertor plàstic, un equip de cuina (2 olles, 5 plats, 5 tasses, 5 forquilles, 5 ganivets, 1 ganivet de cuina i 1 cubell de metall) i 250 grams de sabó (per persona).
- Equip de construcció: un martell, 0.5 Kg. de claus, 1 pic i 1 serra.

Tot això s'adquireix en els mercats regionals (Angola i Zàmbia).

Com ja s'ha afirmat, hi ha molts camins i ponts que necessiten rehabilitació a la província de Moxico. No obstant, aquesta sol·licitud considera els camins/ponts necessaris per aconseguir un millor accés als retornats i per a les activitats de supervisió de l'ACNUR amb la fi d'assegurar una reintegració eficaç a la regió. A la província de Moxico és necessari rehabilitar dos camins per assegurar l'accés i la reintegració dels retornats.

- Luena – Cangamba – Lumbala N'gimbo. 243 Km amb sis ponts que necessiten reparació i la necessitat de realitzar una rehabilitació menor al camí. La reparació del pont/camí es realitzarà amb la cooperació de l'administració del govern local.

- Cazombo – Lumbala Kaquengue – Caripande. 163 Km amb quatre ponts que necessiten reparació.

Identidad principal

De: "Ivà Cunill" <icunill@gencat.net>
Para: <bcastro@eacnur.org>
Enviado: martes, 16 de noviembre de 2004 13:36
Asunto: Confirmació

Hola Beby, et confirmo que finalment la signatura del Conveni es farà **dijous dia 2 a les 12:00** del migdia, a la **Sala d'Actes de Governació, Via Laietana 26**.

Hi assistiran el Secretari, Jesús Maestro, i el director de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, David Minoves.

Una abraçada,

Ivà Cunill i Farrés
Responsable d'Acció Humanitària i Països en Conflicte
Agència Catalana
de Cooperació al Desenvolupament
Generalitat de Catalunya

Via Laietana 14, 4ª Planta
08003-Barcelona. Tfn.: 93.5676417 /Fax: 93.5676407

Generalitat de Catalunya

UNHCR ACNUR
L'Agència de l'ONU per als Refugiats
comitè català

CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE L'AGÈNCIA CATALANA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT I EL COMITÈ CATALÀ PER ALS REFUGIATS – CATALUNYA AMB ACNUR PER AL PROGRAMA DE REPATRIACIÓ I REINTEGRACIÓ DE REFUGIATS ANGOLESOS A ANGOLA

Barcelona, ... de novembre de 2004

REUNITS

D'una part, el senyor Jesús Maestro i Garcia, Secretari de Cooperació Exterior del Departament de Governació i Administracions Públiques, que actua en representació de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, amb CIF núm. Q 0801202-C, d'acord amb l'autorització del Consell d'Administració de data 5 d'abril de 2004.

De l'altra, el Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR i, en el seu nom i representació, el senyor ....., que intervé com a president del Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR, amb CIF G62655659 i seu social a la Plaça Bonsuccés 7, entl. 2a, 08001 de Barcelona, en l'exercici de les seves facultats derivades del seu càrrec,

Ambdues parts es reconeixen mútuament capacitat per a aquest acte i

MANIFESTEN

I. L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament és una entitat de dret públic adscrita a la Secretaria de Cooperació Exterior del Departament de Governació i Administracions Públiques, i que s'encarrega de l'execució i gestió de la política de cooperació al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya.

II. L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament té l'ajut humanitari com un camp d'actuació prioritari. Així ho recull el Pla Director de Cooperació al Desenvolupament 2003-2006 (DOGC 3872-28.4.2003) quan manifesta de forma explícita aquesta voluntat i estableix aquest àmbit d'actuació com a objectiu estratègic de la cooperació catalana. El treball a favor dels refugiats i desplaçats al món, és un dels eixos fonamentals de l'acció humanitària, i permet, més enllà de pal·liar el sofriment de la població refugiada, facilitar-los un retorn sostenible i propiciar l'inici de la fase de desenvolupament i de reconstrucció post-bèl·lica.

Via Laietana, 14 4ª Pl.
E - 08003 BARCELONA
Tels: 34 93 5676400
Fax: 34 93 5676407

Generalitat de Catalunya

UNHCR ACNUR
L'Agència de l'ONU per als Refugiats
comitè català

III. L'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats, ACNUR, va ser creat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 14 de desembre de 1950 per tal de brindar protecció i assistència als refugiats.

Si bé l'ACNUR va rebre un mandat limitat a tres anys per ajudar al reassentament de 1.2 milions de refugiats europeus que s'havien quedat sense casa arrel de la II Guerra Mundial, a la pràctica ha dut a terme les seves activitats de forma ininterrompuda des d'aleshores. ACNUR és premi Nobel de la Pau el 1954 i el 1981.

IV. El Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR, constituït el 2001, és la delegació catalana del Comitè espanyol de l'ACNUR. El seu mandat és el de difondre la situació i les necessitats dels refugiats, recaptar fons per a projectes de l'ACNUR al terreny i promoure campanyes de sensibilització i educació per a la pau. El Comitè Català per als Refugiats – Catalunya amb ACNUR és una organització no governamental de cooperació per al desenvolupament sense ànim de lucre, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per administrar i disposar dels seus béns per tal de dur a terme els seus fins socials.

V. La Secretaria de Cooperació Exterior de la Generalitat de Catalunya i l'ACNUR venen treballant conjuntament els darrers anys en projectes d'ajut als refugiats i, en particular, els refugiats angolesos. El programa objecte d'aquest conveni és la Fase II del projecte dut a terme per l'ACNUR a Angola i subvencionat per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament el 2003, i permet donar la continuïtat necessària a un programa complex com el que du a terme l'ACNUR a Angola, on es viu una situació enormement vulnerable després de més de 30 anys de conflicte armat.

Per tot l'expressat, ambdues parts acorden subscriure aquest conveni de col·laboració d'acord amb les següents:

CLÀUSULES

Primera:

L'objecte del present conveni és el de participar en el finançament del Programa de repatriació i reintegració de refugiats angolesos: projecte de distribució de paquets de reintegració i rehabilitació d'infrastructura a Angola, que durà a terme l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats a aquest país al llarg del 2005, com a continuació del projecte subvencionat el 2003, Programa de Repatriació i Reintegració dels Refugiats Angolesos.

Via Laietana, 14 4ª Pl.
E - 08003 BARCELONA
Tels: 34 93 5676400
Fax: 34 93 5676407

Generalitat de Catalunya

UNHCR ACNUR
L'Agència de l'ONU per als Refugiats
comitè català

El Programa de Repatriació i Reintegració de refugiats angolesos es detalla a la proposta de data 28 de setembre de 2004 presentada pel Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR a l'ACCD . En aquesta proposta es recullen les activitats a realitzar, els beneficiaris de les mateixes, els recursos materials i humans que s'hi destinaran, el cronograma d'implementació i el pressupost derivat dels costos econòmics de les activitats per les que es sol·licita suport mitjançant el present Conveni.

Segona:

L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament reservarà per a la subvenció objecte d'aquest conveni, el Programa de repatriació i reintegració de refugiats angolesos a Angola, la quantitat de cinc-cents mil euros (500.000 euros). El pagament d'aquesta resolució, per les seves característiques, es farà en la seva totalitat abans de la realització de les activitats subvencionades, com a bestreta, i a càrrec de la partida pressupostària 6880D/4805130, programes amb organismes internacionals de les Nacions Unides, del pressupost de l'Agència per a l'any 2004.

Tercera:

El Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR justificarà la destinació de la subvenció objecte del present conveni davant de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, mitjançant l'aportació d'una memòria justificativa que haurà d'incloure un informe de les activitats desenvolupades, adjuntant una relació de les despeses imputades a cada actuació, en el termini de tres mesos a partir de la finalització de les activitats objecte subvencionades. ↓ Cambiar a 6 meses (Se le dá 3 a las Ofis Internas - Contraparte en el terreno + 3 meses ACNUR v/ preparar)

Així mateix el Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR realitzarà un informe econòmic de les activitats realitzades seguint la política financera d'auditoria i seguiment establert per l'Assemblea General de les nacions Unides. el Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR assumeix la responsabilitat com a intermediari per a la realització d'aquestes funcions i es compromet a presentar en el termini de tres mesos des de la finalització del projecte un informe final de les actuacions dutes a terme acompanyat d'un document justificatiu acreditatiu de les despeses imputades a la Generalitat de Catalunya i indicant els co-finançadors.

L'incompliment de l'objecte de la subvenció per causes directament imputables al beneficiari, així com la resta de les causes previstes a l'article 99 de la Llei 3/2002, podrà donar lloc a la revocació de les subvencions.

Via Laietana, 14 4ª Pl.
E - 08003 BARCELONA
Tels: 34 93 5676400
Fax: 34 93 5676407

Generalitat de Catalunya

UNHCR ACNUR
L'Agència de l'ONU per als Refugiats
comitè català

Quarta:

El Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR es compromet a dur a terme les actuacions que es subvencionin incloent la imatge corporativa de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (Cooperació catalana) en tot el material gràfic i publicitari de la mateixa i vetllant per garantir la màxima projecció pública tant en les tasques prèvies d'organització i preparació de les actuacions, com durant l'execució de les activitats així com en els actes i comunicats que realitzi en relació a les activitats subvencionades, sempre que ho permetin les condicions de seguretat.

El Comitè Català per als Refugiats-Catalunya amb ACNUR es compromet a mantenir informada periòdicament a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament de tots els aspectes o qüestions referents a les actuacions que dugui a terme en base a aquest conveni i/o que li siguin sol·licitats.

Cinquena:

El termini de vigència d'aquest conveni s'inicia des de la seva signatura i finalitza el 31 de desembre de 2005, i es podrà prorrogar per acord exprés de les parts abans de la seva finalització.

El conveni es podrà resoldre anticipadament per mutu acord de les parts, i per incompliment d'alguna de les seves clàusules.

Sisena:

Aquest conveni de col·laboració queda sotmès a la regulació que estableix el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, al seu capítol IX de les Subvencions i les Transferències de la Generalitat de Catalunya, així com a la resta de legislació aplicable.

En les qüestions litigioses que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest conveni, ambdues parts se sotmeten a la jurisdicció contenciosa administrativa dels tribunals de Barcelona.

I perquè així consti i en prova de conformitat, les dues parts el signen per duplicat i a un sol efecte al lloc i data a l'encapçalament indicats.

Jesús Maestro i Garcia
Vicepresident Consell d'Administració
(Per autorització del Consell d'Administració de l'ACCD el 5.04. 2004)

.....

Via Laietana, 14 4ª Pl.
E - 08003 BARCELONA
Tels: 34 93 5676400
Fax: 34 93 5676407

ASOCIACIÓN
ESPAÑA
con
ACNUR

1. 12. 2004

II. 52.000 euros Campaya Educativa
(per tal d'imprimir
en català).
2.12.2004

I. + 500.000 per projecte
2.12.2004 d'Angola.

12h. Sala d'Actes de l'Ocupació
Via Laietana 26

Casa Beby 932128213

- Beby Catio.

Demà: 11'30h.

INFORME SOBRE INVERAMA S.A. (Casinos de Catalunya y otras empresas)

Dirección: Pere II de Montcada, nº 1
Teléfono: 93 503 8600
Presidente: ARTUR SUQUÉ I CASTELLS
Director de Relacions Institucionals I Comunicació: SERGI LOUGHENY

Estado de la cuestión: Nos reuniomos con las dos personas indicadas anteriormente el día 22 de enero de 2004. En esa ocasión el sr. Suqué prometió donar algun tipo de ayuda al ACNUR, a través del Comité y para ello dejó establecido que en lo sucesivo me reuniría con el Sr. Lougheny a fin de buscar el modo de encausar esa ayuda.
Concerté posteriormente una nueva reunión a la que invité a asistir a Enrique García de Herreros (Director Financiero de España con ACNUR) por cuanto una de las posibilidades era que se recaudara esa ayuda económica con un porcentaje de la venta de las entradas al Casino y no quería que la responsabilidad de la aceptación del acurdo la tuviésemos sólo nosotros.

En esa reunión el sr. Lougheny nos prometió buscar el procedimiento de recaudación y que nos lo comunicaría. Implícitamente quedaba acordado que el acuerdo se realizaría durante ese año 2004.

He insistido reiteradamente con sucesivas llamadas telefónicas a fin de poder concretar el donativo. Finalmente y en una última comunicación me expresó que a raíz de los cambios políticos habidos últimamente se han visto obligados a responder s una solicitud de ayuda edonómica para los comedores para ancianos que tiene instalado el asyuntamiento de Barcelona en el barrio del Raval . Me ví obligada a aceptar la excusa, pero le insistí para que la promesa de ayuda que nos habían hecho para el año 2004 se concretara finalmente en el 2005. Habíamos acordado que para ellos nos reuniríamos el día 15 por la mañana, pero a último momento la reunión quedó sin efecto a través de una llamada de su secretaria.

Pido tu intervención: Creo que una llamada tuya al sr. Artur Suqué podría desatascar la cuestión y que al fin lo que prometieron en un principio pudiésemos obtenerlo.

Fdo.:Beby Castro

BARCELONA, 16 de diciembre 2004

Comitè Català de l'ACNUR

De: <snoguer fundacio@lacaixa.es>
Para: "Beby Castro" <catalunya@eacnur org>
Enviado: lunes, 27 de diciembre de 2004 14:23
Adjuntar: Conflictes.pdf; PAZ Y DESARROLLO.pdf
Asunto: CONFERENCIA SR. SOLÉ-TURA

Apreciada Beby Castro,

Para nosotros sería un honor la participación del Sr. Solè-Tura en el ciclo de conferencias. Para mi también que soy exalumna suya de Derecho Constitucional en la facultad de Derecho de la UB.

El tema que nos gustaría tratara sería el de los refugiados y desplazados ya que la semana anterior Mark Duffield habrá dado una visión general de los conflictos actuales. Nos gustaría que expusiera el lado humano que tiene todo conflicto con la población civil como gran afectada.. Pero estamos abiertos en cuanto al contenido concreto a lo que prefiera el Sr. Solè Tura.

El objeto de dicho ciclo es de sensibilización y también de proporcionar información y elementos de análisis.

Muchas gracias por el apoyo prestado y nos hablamos en enero.

Recibe un cordial saludo.

Aprovecho la ocasión para desearte un mejor 2005

Silvia Noguer
93.4046088

Te adjunto el ciclo de conflictos organizado en Tarragona y en Madrid, para que veas otras actividades organizadas en este ambito.

(See attached file: Conflictes.pdf)(See attached file: PAZ Y DESARROLLO.pdf)

Identidad principal

De: "Comité Català de l'ACNUR" <catalunya@eacnur.org>
Para: "Beby" <bcastro@eacnur org>
Enviado: lunes, 10 de enero de 2005 15:28
Asunto: Fw: Ciclo Paz y Conflictos

----- Original Message -----
From: <snoguer.fundacio@lacaixa.es>
To: "Beby Castro" <catalunya@eacnur.org>
Sent: Monday, January 10, 2005 2:41 PM
Subject: Ciclo Paz y Conflictos

Apreciada Beby Castro,

La conferencia del Sr. Solè-Tura sería para el 10 de marzo en el Centro Social de la Fundación "la Caixa" en Lerida a las 19.30 horas. La duración de su conferencia sería de 45-50 minutos con luego un tiempo para las preguntas.

El tema que nos gustaría tratar sería el de los refugiados y desplazados ya que la semana anterior Mark Duffield habrá dado una visión general de los conflictos actuales. Nos gustaría que expusiera el lado humano que tiene todo conflicto con la población civil como gran afectada. Pero estamos abiertos en cuanto al contenido concreto a lo que prefiera el Sr. Solè Tura.

El objeto del ciclo es de sensibilización y también de proporcionar información y elementos de análisis sobre distintos temas relacionados con los conflictos y la consecución de la paz.

3 de Marzo Gobernanza global, conflictos actuales y nuevos retos en Seguridad
Mark Duffield
Professor of International Security and Director of Research Students
Department of Politics and International Relations
University of Lancaster
Presenta, Francisco Rey Marcos, analista del IECAH, Instituto de Conflictos y Acción Humanitaria

10 de Marzo Los Refugiados y desplazados: los desafios de la comunidad internacional
Jordi Solè -Tura, Presidente de ACNUR Catalunya

17 de Marzo Sudan: Análisis de un conflicto complejo
Fred Halliday, London School of Econmics
Mohamed Awad Osman, Univesity for Peace, Naciones Unidas
Intermon Oxfam, Javier Martin, Responsable del Chad.

Presenta, Pera Vilanova, Catedratico de Ciencia Política

Lugar en Lérida:
Centre Social i Cultural de Lleida
Avda. Blondel, 3
25002 Lleida
Tel.: 973 27 07 88

La Fundación "la Caixa" abonará al Sr. Solè-Tura" 600 euros brutos por su intervención. Le agradecería me confirmará cuanto antes la disponibilidad del Sr. Solè-Tura y el título de la conferencia y el contenido (10 líneas) de su intervención así como presentación que quiere que conste en el folleto.

Muchas gracias por vuestro apoyo,

Un cordial saludo,

SIlvia Noguer

10/01/2005

UNHCR ACNUR
JORDI SOLÉ TURA
L'Agència de l'ONU per als Refugiats
comité català

FULL DE TRANSMISSIÓ

Pl. Bonsuccés, 7, entl. 2
08001 Barcelona
www.eacnur.org
catalunya@eacnur.org

Fax: 93 ~~451 20 23~~ 280-35 45

Fax: 93 301 03 96
Tel.: 93 301 20 35

Fulls (amb aquest): 4

Data: 10/1/05

A/A: Dn. Jordi Solé Tura
President Comitè Català ACNUR

Tal como te expliqué hoy por teléfono, la Fundació de "la caixa" solicita tu participación para un ciclo de conferencias que están organizando en Lleida. Te adjunto los mails que me han enviado para tu información . Dime qué les contesto y si quieres más datos. Gracias y una abraçada. Beby Castro

(Català)

ACTE D'ACOMIADAMENT A LA NOSTRA AMIGA **BEBY CASTRO**

BARCELONA, 17.5.2005

AMICS, AMIGUES, Y MUY ,ESPECIALMENTE,QUERIDO **RÁUL E HIJOS DE BEBY** .

LES MEVES PARAULES SÓN DE DOLOR, COMO NO PODEN SER D'ALTRA MANERA. PERÒ TAMBÉ D'AGRAÏMENT A LA **BEBY**.LA VAIG CONÈIXER I HE COL.LABORAT AMB ELLA NO FA MASSA TEMPS I L'HEM PERDUT MASSA AVIAT.

LA **BEBY** ES FEIA ESTIMAR.

SOTA LA SEVA APARENÇA FRÀGIL I MENUDA S'AMAGAVA UNA DONA VALENTA I ENERGICA. HO HE POGUT COMPROVAR, DIA A DIA,EN EL TREBALL DES DEL COMITÉ CATALÀ D'ACNUR.

TENIA LES COSES CLARES: CALIA TIRAR ENDAVANT L'ORGANITZACIÓ PRÒPIA DE CATALUNYA A FAVOR DELS REFUGIATS I DELS DESPLAÇATS, FOSSIN D'ON FOSSIN.

L'ESFORÇ I LA DEDICACIÓ VAN DONAR ELS SEUS FRUÏTS

NOMÉS CAL RECORDAR:LA FORMACIÓ DE LA JUNTA DIRECTIVA DE CATALUNYA I DEL COMITÉ D'HONOR AMB LA PARTICIPACIÓ DE PERSONES I D'ENTITATS POLÍTIQUES I SOCIALS QUE MÉS ENLLÀ DELS OBJECTIUS DEL COMITÉ RECONEIXIEN A LA **BEBY** PER LA SEVA CAPACITAT I SERIETAT.

LA **BEBY** ESTAVA MOLT ORGULLOSA DE LES SEVES RELACIONS I CONNEXIONS AMB ELS AJUNTAMENTS COM UNA FORMA DE TREBALLAR DES DE LA BASE I OFERINT I IMPULSANT INICIATIVES QUE EREN NECESSÀRIES I URGENTS.

AVUI, PERÒ, NO ES TRACTA DE REPASSAR LES MOLTES COSES QUE HA FET LA **BEBY** ABANS I DURANT LA SEVA ESTADA ENTRE NOSALTRES.

AVUI ES TRACTA DE FER-LI UN HOMENATGE SENZILL PERO INTENS.

AVUI ES TRACTA DE COMPARTIR AMB TOTS I TOTES VOSALTRES UN SENTIMENT DE GRATITUT CAP A **LA BEBY**.

DONAR-LI LES GRÀCIES PER HAVER ESTAT UNA PERSONA DEL SEU TEMPS.:

UNA LLUITADORA EN LA DEFENSA DELS DRETS HUMANS I DE LES LLIBERTATS

PER ENTENDRE QUE LA SOLIDARITAT FORMA PART DELS VALORS BÀSICS D'UN MÓN GLOBALITZAT PER TAL DE FER FRONT A LES INJUSTICIES I A LES GUERRES.

I PER TANTES I TANTES COSES.....

PER A MÍ LA **BEBY** TÉ ,TAMBÉ, UNA DIMENSIÓ MÉS PERSONAL. EM VA OFERIR LA SEVA AMISTAT I EM VA FER MOLT DE BÉ.ESPERO QUE NO L'HAGI DEFRAUDADA.

GRÀCIES **BEBY**

DARFUR/CHAD
200.000
REFUGIADOS

boletín informativo

UNHCR
ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

España con ACNUR es una Asociación no lucrativa que apoya el trabajo del Alto Comisionado de las Naciones Unidas para los Refugiados - Premio Nobel de la Paz 1954 y 1981 - Premio Principe de Asturias de Cooperación Internacional 1991
BOLETIN INFORMATIVO N.º 29 - OTOÑO 2004 - Dirección: Cedaceros, 9, 3.º dcha. 28014 Madrid - Tel.: 91 369 06 70 - Fax: 91 369 10 69 - E-mail: eacnur@eacnur.org - www.eacnur.org

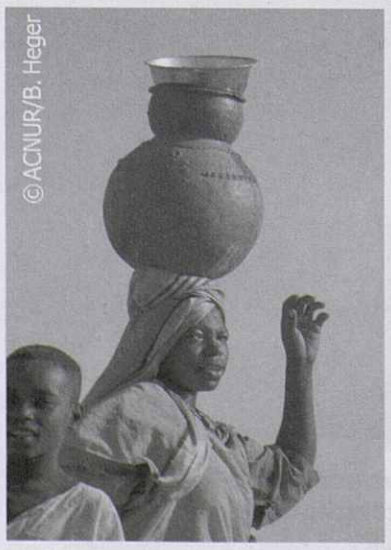
DARFUR: LA POBLACIÓN CONTINÚA HUYENDO

Ni la presión internacional ni el despliegue de fuerzas militares y observadores de la Unión Africana han conseguido todavía detener la violencia en la región sudanesa de Darfur. El personal de ACNUR en la frontera de Sudán con el Chad oye desde febrero del año pasado las mismas historias de saqueos y violaciones en boca de quienes huyen hacia el país vecino. Ya entonces alertaban sobre la tragedia que se avecinaba. Hoy ha dejado de ser una alerta para convertirse en lo que muchos consideran la peor crisis humanitaria del momento.

Al Chad han huido ya unas 200.000 personas, mientras que más de un millón y medio de desplazados se aloja en campos repartidos por la región de Darfur o en refugios improvisados. Las agencias humanitarias se esfuerzan en proveerles de lo mínimo para que puedan subsistir, pero la operación es muy difícil. Las condiciones climáticas y geofísicas de la región entre Darfur y el Chad; la inaccesibilidad de la zona por falta de carreteras; la amplitud del área en la que se concentran los refugiados que van llegando al Chad; las frecuentes incursiones armadas de las milicias; la escasez de fondos... Todo parece convertirse en un obstáculo que dificulta la asistencia humanitaria a la población desplazada.

En Darfur está ocurriendo la peor crisis humanitaria del momento

Aún así, ACNUR, junto con las organizaciones ejecutoras, está consiguiendo solucionar una de sus principales preocupaciones desde que comenzó la emergencia: alejar a los refugiados de la frontera, donde eran muy vulnerables a los ataques de las milicias armadas. En efecto, a lo largo de una vasta franja de unos 600 km. de tierra fronteriza, los refugiados construían casas improvisadas entre árboles y matojos, y allí permanecían expuestos a la violencia de los mismos que les habían echado de sus casas. Para evitarlo,

© ACNUR/B. Heger

ACNUR inició una carrera contra el tiempo buscando sitios adecuados para ubicar campamentos en los que poder alojarles, y facilitar así también la asistencia humanitaria.

No es una tarea fácil, porque no cualquier sitio vale. Uno de los principales problemas con el que se están encontrando las organizaciones que trabajan allí es el del agua. La existencia de una fuente de agua segura, relativamente cerca del campamento, es uno de los requisitos considerados casi imprescindible para garantizar que la población refugiada tiene unas condiciones dignas de vida. Sin embargo, en la zona

Muchos de los campamentos dependen de camiones cisterna para el suministro de agua

del este de Chad, apenas se encuentran nacimientos de ríos, y el nivel de los acuíferos a los que se podría acceder mediante la excavación de pozos tiene un promedio de 100 metros de profundidad, lo que supone un coste que prácticamente ninguna organización puede asumir. Por ello, muchos de los campamentos dependen del suministro de agua distribuido por camiones que acuden desde las ciudades cercanas. En otros campamentos, después de cavar y perforar durante días, han conseguido obtener agua de una mínima calidad. E incluso a uno de los campamentos se está canalizando agua desde un lago artificial cercano. A pesar de estos esfuerzos, la cantidad de agua conseguida no alcanza aún el mínimo requerido de 15 litros por persona y día, y los refugiados continúan llegando a los campos.

Y transportar agua en camiones tampoco es una labor sencilla. Realmente, transportar cualquier cosa es una odisea, dada las condiciones de las carreteras, y los barrizales y riadas en época de lluvias. Por ello, ACNUR y otras agencias están utilizando aviones para llevar a la zona el material necesario. No obstante, las pistas de aterrizaje cercanas a los campos de refugiados son muy pequeñas para poder albergar grandes aviones de carga, así que los suministros humanitarios se descargan en la capital de Chad, N'Djamena, y de

En este árido terreno la distribución de la ayuda de emergencia se convierte en una odisea

ahí se llevan en avión a Abeche. Se trata de un viaje de 891 km. que en la estación seca se recorre en camión en tres días y medio, mientras que en la época de lluvias se puede tardar más de dos semanas; ACNUR incluso ha tenido que conducir los convoys al norte y luego contratar un guía para cruzar el desierto del Sáhara y llegar hasta los campos. En otras ocasiones, militares franceses desplegados en la zona han colaborado transportando el material en aviones más pequeños hasta Abeche, y de ahí a los campos en helicópteros. De una forma u otra, el ACNUR ha podido llevar a la zona desde febrero de 2004 miles de toneladas de suministros básicos, tales como tiendas de campaña, mantas, cobertores plásticos o bidones de agua.

Pero lo realmente urgente ahora es conseguir que cese la violencia y que la población no tenga que seguir huyendo. Fue en enero de este año cuando el ACNUR abrió en el Chad el primer campo de refugiados, el de Farchana, construido para alojar a 12.000 refugiados. Hoy el campo de Farchana cobija a 4.000 refugiados más de lo previsto. Y once campos más se han unido a la lista: Oure Cassoni, Iridimi, Touloum, Bredjing, Treguine... Mientras el último se está llenando, ACNUR sigue buscando nuevos lugares para alojar a los recién llegados, y la agencia se teme que estos puedan llegar a ser 100.000 más antes de que acabe el año.

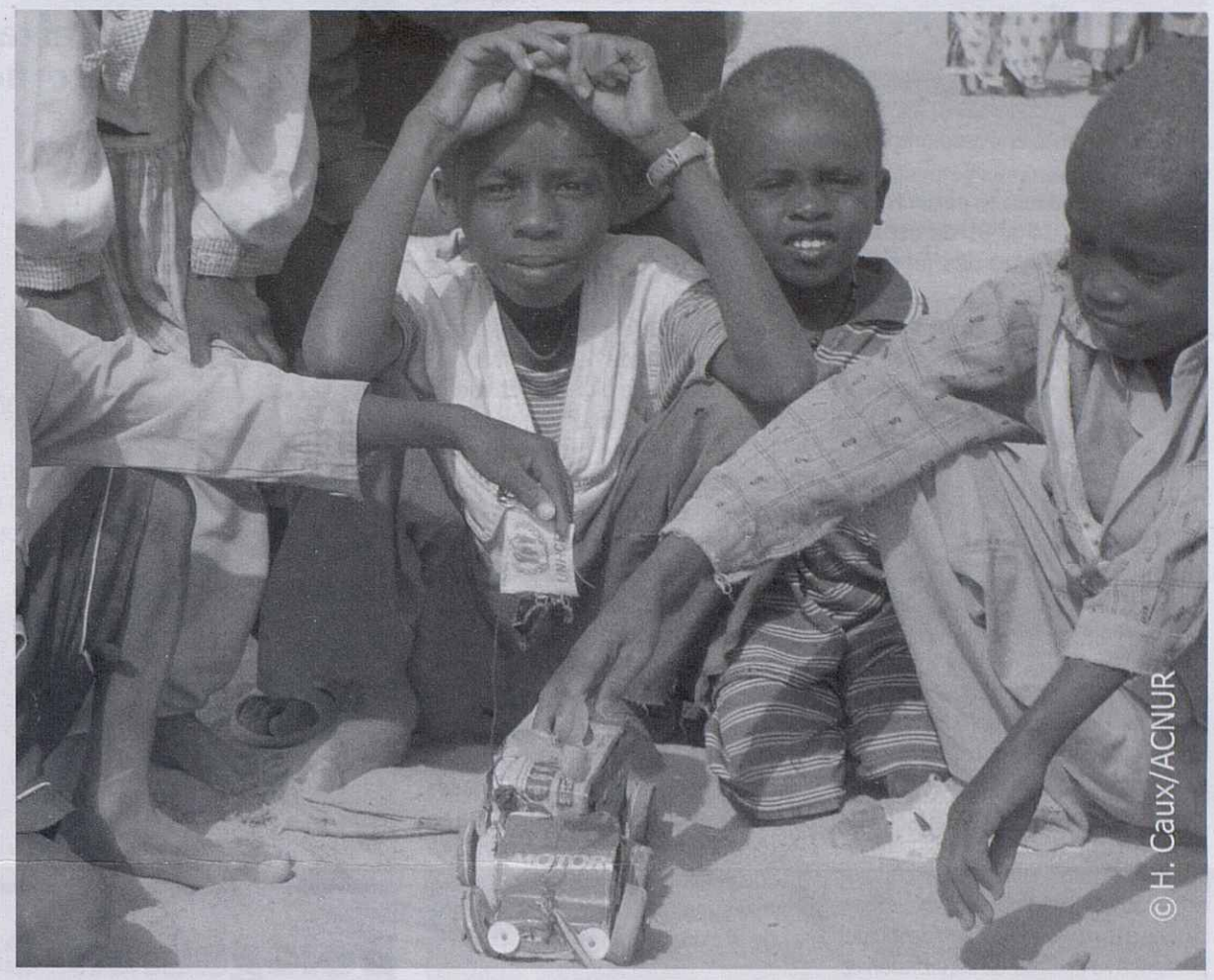
Los refugiados piden seguridad antes que alimentos

Para contribuir a la seguridad de la zona y prevenir nuevos desplazamientos, la Agencia de la ONU para los refugiados también ha comenzado a trabajar al otro lado de la frontera, en la región de Darfur, con la población desplazada internamente. En esa región, la situación humanitaria es aún más catastrófica, y se calcula que la ayuda sólo ha podido llegar a la mitad de la población que la necesita.

A mediados de noviembre, ACNUR estuvo a punto de abandonar esa zona de Sudán por las restricciones que ponía el gobierno sudanés al movimiento del personal de la agencia, aunque ese problema parece haberse solucionado. Ahora, equipos móviles del ACNUR visitan diversas áreas de desplazamiento, protegiendo a la población y tomando nota de las condiciones en las que se encuentran las destrozadas y abandonadas aldeas de los refugiados en el Chad. Entre esas aldeas, nuevamente, los trabajadores humanitarios hablan con la población civil afectada. Ellos, como los habitantes de la aldea de Masteri, al oeste de Darfur, les cuentan cómo tienen miedo a trabajar en sus campos porque les atacan las milicias janjaweed; cómo los hombres armados han destruido los pozos de la aldea y han matado al ganado; o cómo no pueden cocinar porque la leña está lejos y no se atreven a ir a buscarla.

Llevan más de año y medio contando la misma historia, y esperan a que alguien ponga fin a esa situación.

Esperanza Belmonte
Coordinadora Del. Andalucía

© H. Caux/ACNUR

Niños refugiados sudaneses juegan con un camión del ACNUR fabricado por ellos mismos.

1.500 refugiados por día son transportados hacia un lugar más seguro en los campamentos del interior de Chad desde que comenzó la operación.

35,6% de los refugiados sufren **malnutrición global**, según un estudio del pasado mes de junio.

Actualmente funcionan **11 campamentos** con una media de 16.000 personas alojadas en cada uno de ellos.

ACNUR ha llevado a la zona más de **2.800 toneladas de material humanitario** y **40.000** tiendas de campaña.

ACNUR tiene la sede central en la capital de **Chad**, N'Djamena, mientras que existen **6 oficinas de terreno** en Abeche, Iriba, Adré, Guéreda, Goz-Beïda y Bahaï.

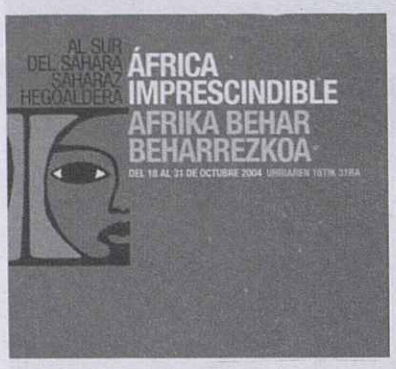
En **Darfur**, ACNUR tiene su base regional en El Geneina, y oficinas de terreno en El Fasher y Nyala.

ACNUR está empleando en esta zona a **180 trabajadores.**

Actividades sensibilización ACNUR Euskal Batzordea

Desde ACNUR Euskal Batzordea consideramos muy positivo y enriquecedor el trabajo en común - en consorcio -, a la hora de emprender un proyecto de sensibilización. Aunar esfuerzos nos permite ofrecer un programa de actividades más, variado y ambicioso, llegar a un público más amplio, tener mayor repercusión mediática y disponer de mayores recursos humanos, técnicos y organizativos. Por estos motivos decidimos involucramos en las Jornadas que bajo el título "ÁFRICA imprescindible" vienen organizando varias ONGs desde el año 2001 tanto en Pamplona como en Bilbao.

Entre los días 18 al 31 de octubre, ACNUR Euskal Batzordea junto con

ALBOAN, Bilbo Etxezabal, Instituto de Derechos Humanos Pedro Arrupe de la Universidad de Deusto, Intermon-Oxfam, Medicos del Mundo y Medicus Mundi Bizkaia, organizamos en Bilbao las Jornadas "África Imprescindible. Al sur del Sáhara". Hemos realizado un esfuerzo conjunto para intentar acercarnos a la realidad africana desde una perspectiva distinta de la habitual, reconociendo sus problemas, pero revelando también toda sus riquezas, potencialidades y esperanzas. Hemos dado a conocer imágenes diferentes de África, contando con voces propias africanas, desde sus identidades y con un programa múltiple; exposiciones, cursos, mesas redondas, representaciones teatrales, cuentacuentos, proyecciones de cine y conciertos de música

Nuestras exposiciones "Un día tuvimos que huir" y "La mujer, el exilio y la belleza" formaron parte de las actividades programadas en estas Jornadas, y fueron muchas las personas que se acercaron a verlas. Algunos colectivos compartieron con nosotros/as sus impresiones y se interesaron sobre la posibilidad de contar más adelante con dichas exposiciones.

Desde el pasado día 15 de noviembre hasta el próximo 30 de noviembre, permanece expuesta en la Casa de Cultura de Cruces (Barakaldo, Vizcaya) la exposición "Un día tuvimos que huir". Se han organizado visitas guiadas y talleres, con el fin de que niños/as y público en general reflexionen sobre el significado del exilio. Para ello exhibimos los dibujos y relatos realizados por niños y niñas refugiados procedentes del Cuerno de África.

En ACNUR Euskal Batzordea opinamos que es importante no dejar en el olvido la difícil y especial situación a la que se enfrentan millones de mujeres refugiadas en el mundo. Hemos intentado forzar nuestra mirada, abrirla a todos los colores, olores, músicas y ritmos que siguen transmitiendo vida, aún en sus momentos más críticos. Para ello presentamos en el Centro Cívico de Begoña, Bilbao, entre los dias 2 al 15 de noviembre, la exposición "La mujer el exilio y la belleza" - bellas fotografías, testigos de la dignidad en medio del desarraigo y la incertidumbre.

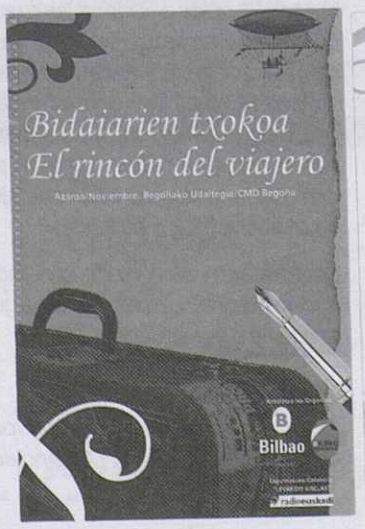
Pero además de acercarnos a la realidad de los/as niños/as y mujeres refugiadas, también queremos hacer hincapié en los y las jóvenes. "Jóvenes refugiados/as. Salir del exilio" es un proyecto itinerante que recorrerá unos 10 municipios del País Vasco. Durante 15 días, en cada uno de ellos, profundizaremos en las claves para entender la realidad de los y las jóvenes refugiados/as. Conocer las causas de la huída y sus consecuencias es una forma de generar rechazo hacia formas violentas de resolución de conflictos y de fomentar una mirada crítica y solidaria entre la ciudadanía

Nos acercaremos a ellos y ellas a través de sus palabras, imágenes y sonidos. Conoceremos a través de fotografías, talleres, teatro, títeres, cuentacuentos, cine... además de su sufrimiento, sus potencialidades, y esperanzas.

El proyecto arranca el próximo día 1 de diciembre en Donostia- San Sebastián, para continuar su andadura a lo largo del 2005.

Por último, seguimos adelante con la publicación de la revista "Errefuxiatuak" una publicación editada íntegramente en euskera. La revista es una traducción fiel de "Refugiados" e incluye un suplemento central con artículos editados en nuestro comité del País Vasco. El pasado septiembre publicamos el 2º número y en breve saldrá el 3º.

Estibaliz Urcelay
ACNUR EUSKAL Batzordea

Azaroa/Noviembre
Begoñako Udaltegia/CMD Begoña

ERAKUSKETAK/EXPOSICIONES

1-13: "MUJERES REFUGIADAS. LA MUJER, EL EXILIO Y LA BELLEZA"
ACNUR. ARGAZKIAK. FOTOGRAFÍA.

ACNUR erakundeak munduan dauden emakume errefuxiatuen egoera islatu nahi du, euren herrialdeetako gerra eta errepresiotik ihes egin behartuak egon direnak.

La Asociación ACNUR pretende reflejar la realidad de las mujeres refugiadas del mundo, que se han visto obligadas a huir de la guerra y de la represión de sus países.

16-30: "EL SUBCONTINENTE INDIO"
ZIGOR ALDAMA. ARGAZKIAK. FOTOGRAFÍA

Argazki bilduma honetan India, Nepal eta Bangladesheko egunerokotasuna ikusiko duzu, euren jendea, ohiturak, paisaia eta hirietako argazkien bidez.

Esta colección de fotografías muestra el día a día de India, Nepal, y Bangladesh, a través de fotografías de sus gentes, costumbres, paisajes y ciudades.

5-30: Liburutegian bidaiei buruzko liburuak ikusgai
En la biblioteca muestra de libros sobre viajes

Liburutegian sortuko den txokoak bidaiak eta bidaiarien inguruko liburuak bilduko ditu.

Creado un espacio específico en la Biblioteca, se trata de mostrar toda una serie de libros que nos acerquen al tema de los viajes.

Comité catalán del ACNUR

Ayudémosles a retornar

Cataluña para el retorno de los refugiados de Angola

Desde hace cuatro temporadas, **el Palau Robert ofrece una serie de conciertos** de pequeño formato que tienen lugar en las cocheras. Son audiciones variadas que tocan todos los géneros: la música clásica, el jazz, la canción de autor, la poesía con acompañamiento instrumental... Hasta hoy la entrada a los conciertos había sido gratuita, pero a partir de este curso tendrá un precio de tres euros. La Generalitat de Catalunya destinará esta aportación simbólica a incrementar la ayuda humanitaria que el Alto Comisionado de las Naciones Unidas para los Refugiados -ACNUR- aporta a Angola. En concreto, se persigue el objetivo de contribuir al proceso de retorno de los refugiados a raíz del conflicto armado que estalló en este país sudafricano y que ha durado más de treinta años.

Fundación La Caixa dona al ACNUR 80.000 € para un proyecto de retorno a Sierra Leona

El 27 de septiembre pasado se ha firmado un convenio entre el Comité Catalán del ACNUR y la Fundación "la Caixa" por el cual ésta ha concedido una ayuda de 80.000 €

destinada a cofinanciar el proyecto del ACNUR "Reintegración y capacitación comunitaria en áreas prioritarias de retorno en Sierra Leona".

Después de 10 años de guerra civil, Sierra Leona ha quedado en gran parte devastada, sus principales fuentes de economía han desaparecido y más de la mitad de su población se ha visto forzosamente desplazada. Este proyecto se desarrollará en los distritos de Kailahun, Kono, Pujehun y Kambia – unos de los más afectados por el conflicto- y se dirige tanto a paliar la inexistencia de infraestructuras básicas como a solventar la desestructuración social de las comunidades afectadas y que ha impedido a éstas convertirse en agentes válidos de desarrollo.

ACNUR calcula que de unas 49.829 viviendas que había en estos distritos al comienzo del coflicto, se han destruído un 80%. Pero la destrucción no ha sido solamente física. Los largos años de separación han creado divisiones entre las familias, entre los amigos y entre los integrantes de la comunidad. Durante la guerra se cometieron actos de vandalismo, abusos sexuales y otras atrocidades inenarrables, aún por los mismos vecinos.

El trabajo del retorno comprende también restablecer la convivencia, dando preferencia a los aspectos de cohesión social y reforzamiento comunitario, para permitir una transición pacífica y sostenible desde el post conflicto al desarrollo pacífico de esas comunidades. Hacia todo ello tiende este proyecto.

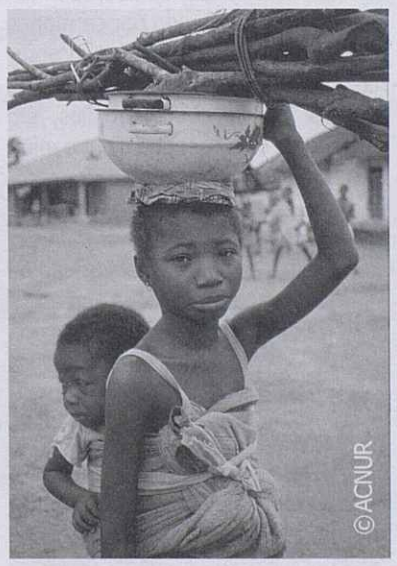
ACNUR agradece sinceramente las contribuciones de entidades privadas a programas de retorno, que tienen poco seguimiento mediático y suelen recibir escasa atención.

Beby Castro
Comité Català ACNUR

Delegación Comunidad Valenciana

Campaña educativa "La pequeña Carlota y exposición-taller menores Refugiados" en la Comunidad Valenciana

La campaña educativa arrancó en Valencia con la inauguración de la exposición "**Menores refugiados, construyendo el futuro** el pasado 26 de octubre en La Nau de la Universitat de València. En el transcurso de la inauguración se contó con el apoyo del Centro de Acogida a Refugiados (CAR) de Mislata que aportó el testimonio de la realidad de los menores refugiados que llegan hasta Valencia, en forma de la historia escrita por un joven refugiado bosnio.

La campaña, patrocinada por la Generalitat Valenciana, entre otras instituciones, está compuesta de la difusión del material educativo "La pequeña Carlota" dirigido a niños y niñas de 5 a 8 años que se está distribuyendo gratuitamente en todos los centros escolares que lo solicitan. Los materiales se completan con la exposición que sirve de ventana al mundo de los Refugiados; estará en 2005 en Alicante entre el 1 y el 15 de marzo en el Ateneo (C/ Navas, 2) y en Castellón del 21 de marzo al 15 de abril en la Pérgola (parque de Ribalta).

Generalitat Valenciana apoya los proyectos del ACNUR

La consellera de Cooperación, **Gema Amor**, el representante del ACNUR en España, **Carlos Boggio** y el presidente, del Comité español del ACNUR, **Joaquín García Quirós** firmaron el pasado 26 de octubre un convenio de colaboración entre ambas instituciones en Valencia. El convenio sirve para apoyar el proyecto de ayuda humanitaria y de emergencia que realiza en la actualidad el ACNUR en la zona este de Chad.

Este convenio supone asentar la colaboración que desde hace años mantiene la Generalitat Valenciana y el Comité español del ACNUR en la Comunidad Valenciana. En breve firmarán otros dos convenios para apoyar el proyecto de desarrollo en Colombia "Fortalecimiento de la red de entidades estatales responsables de la atención a la población desplazada" y otro de sensibilización consistente en la actualización de materiales educativos "Los Derechos Humanos, los Refugiados y el ACNUR".

Delegación Andalucia

La subdelegación de España con ACNUR en Andalucía Oriental ya está en marcha.

Con la inestimable ayuda de CEAR hemos encontrado un bonito local en el centro histórico de Málaga (Calle Ollerías, 31, local) que esperamos sea lugar de encuentro para todas aquellas personas que quieran colaborar en la defensa y protección de las personas refugiadas.

Puesto que Málaga se caracteriza por su calidez y alegría, estamos encontrado numerosas muestras de apoyo de diversas personas e instituciones -tanto de la ciudad como de la provincia- lo cual nos anima aún más a organizar eventos culturales, educativos y de captación de fondos que pronto verán la luz.

En enero haremos la presentación oficial de la subdelegación, acto que anunciaremos a través de los medios de comunicación de la ciudad. La presentación será abierta al público así que si estás interesado/a en conocernos -o conoces a alguien que pueda estarlo- estás invitado al encuentro desde ahora.

Leire Atxa
Coordinadora de la Subdelegación

CELEBRACIÓN DEL DÍA INTERNACIONAL DE LA INFANCIA EN VALENCIA

La Plaza de la Virgen de Valencia se llenó de niños, niñas y jóvenes la mañana del sábado 20 de noviembre, Día Internacional de la Infancia. Por primera vez nos unimos varias organizaciones para celebrar este día en un acto lúdico-educativo. Estuvimos **UNICEF** (quien nos había invitado a todas las demás), **Rescate, Jóvenes del Tercer Mundo, Save de Children, Amnistía Internacional** y **el Comité español del ACNUR**.

El objetivo de este encuentro fue fomentar el conocimiento y la promoción de los Derechos de la Infancia, para ello se invitó a los participantes a que pensaran, dibujaran, escribieran o montaran una tienda de refugiados, para hacer efectivos sus derechos o los de otros niños, niñas y jóvenes a los que les son vulnerados. Al final se leyó un manifiesto escrito por las niñas y niños que fue entregado al Ayuntamiento de Valencia, como patrocinador del acto.

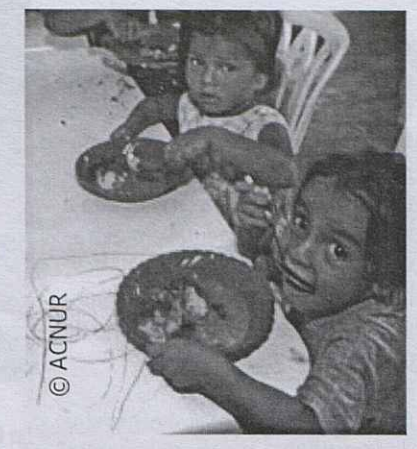
Como siempre ocurre en estos caso , todos los que participamos de este día nos gustaría que los Derechos de la Infancia fueran efectivos todos los días del año...

Arancha García
Coordinadora Del. Valenciana

PROYECTOS COFINANCIADOS 2004

A punto de acabar el año y haciendo balance de lo que ha sido para el **Departamento de Proyectos** el 2004, no podemos estar más contentas/os sobre los resultados alcanzados, hasta el momento, para los proyectos del ACNUR en favor de la población refugiada y desplazada. La financiación obtenida a través de la cooperación descentralizada ha sido de **2.043.683,59 Euros**. Como sabéis muchos de los donantes notifican sus subvenciones a finales del año, por lo que todavía nos queda mucho por recoger para los proyectos, esperamos poder llegar a la cifra de **4.000.000 Euros**.

Cada proyecto presentado ha estado encaminado a aliviar la situación de vida de los/as refugiados/as y desplazados/as internos de los países en los que ha intervenido.

© ACNUR

El conflicto armado de **Colombia** se ha incrementado en los últimos años, provocando un gran desplazamiento de población en el interior del país y de refugiados/as fuera de sus fronteras. En este contexto, el ACNUR ha estado enfocando sus proyectos en el acceso a la educación de los/as niños/as desplazados/as y en fortalecer a la sociedad civil y mejorar sus deterioradas condiciones de vida.

La operación de repatriación voluntaria que se está llevando a cabo en **Angola**, de forma organizada y digna para la población retornada, es uno de los objetivos básicos que el ACNUR se ha propuesto. Para ello, los fondos que tan generosamente han aportado los donantes

© ACNUR

Niñas sacando agua de una de las bombas de extracción de agua potable. © UNHCR, Angola

están siendo utilizados en la rehabilitación y construcción de fuentes de suministro de agua e instalaciones higiénicas, así como en centros de salud y en la promoción de la educación básica de los/as retornados/as.

El programa de reintegración y rehabilitación de infraestructuras del ACNUR en **Sierra Leona** pretende asegurar el fortalecimiento comunitario y la provisión de servicios básicos en las áreas de retornados/as, a la vez que facilitar el proceso de transición hacia el desarrollo a largo plazo. Para ello, se han construido y/o rehabilitado pozos, perforaciones y sistemas de agua potable; también se han centrado esfuerzos en la promoción de la cohesión social y organizativa de las comunidades en las áreas de retorno (Kono, Kambia, Kailahun, Pujehun).

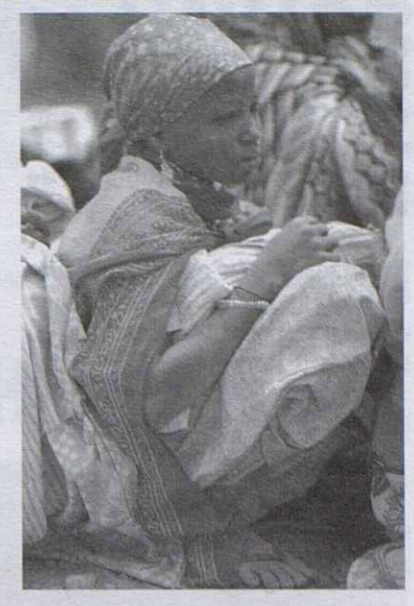
Para enfrentar la situación de emergencia en **Liberia**, el ACNUR puso en marcha un programa de protección y asistencia, ocupándose entre otros aspectos de asegurar el transporte y la entrega de suministros para cubrir las necesidades domésticas de la población refugiada y desplazada.

2004 ha sido, sin lugar a dudas, el año en que la trágica situación

© ACNUR

Niños y niñas a la entrada de una escuela financiada por ACNUR ©UNHCR/Angola

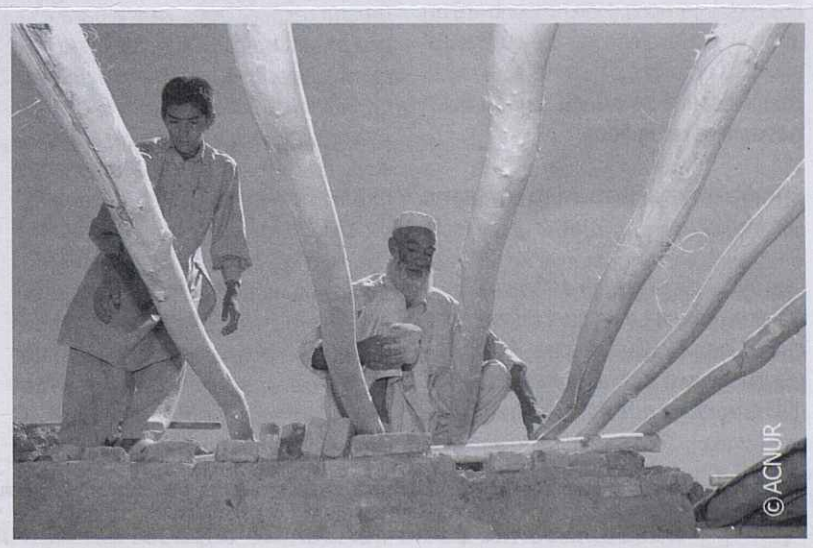
de los/as refugiados/as sudaneses en el **Chad** ha salido a la luz con toda crudeza. La larga guerra civil de Sudán se ha vuelto más intensa en toda la región de Darfur, donde el proyecto de emergencia llevado a cabo por el ACNUR está dando asistencia a las/os refugiadas/os sudanesas/es que están asentadas/os provisionalmente en esa zona fronteriza. De este modo, se pretende asegurar su traslado hacia los campamentos habilitados en el interior del Chad y proporcionar suministros domésticos (mantas, cocinas unifamiliares, mosquiteras, bidones, láminas de plástico y esterillas de plástico), materiales para construcción de refugio (láminas de plásticos y tiendas de campaña), con el fin de que su reubicación se pueda desarrollar en condiciones dignas.

Una niña refugiada sudanesa espera la distribución de comida en Bahai, en la frontera de Chad con Sudán. ©UNHCR/H.Caux

Gracias a la rápida contestación de nuestros donantes al llamamiento de Emergencia que la Asociación lanzó a primeros de año, se está pudiendo poniendo en marcha la apremiante respuesta a la gravedad de la situación que se está viviendo en la zona. Esperamos que esta solidaridad persista, ya que el flujo de refugiados/as en busca de un lugar seguro, huyendo de los ataques de las facciones en guerra, continúa produciéndose día tras día.

El propósito del ACNUR desde el inicio de su operación en **Afganistán** ha sido apoyar el regreso y reintegración de los/as refugiados/as y desplazados/as internos/as. La Organización está realizando un programa de reconstrucción de viviendas en la región sureste del país para la población retornada, a la que provee del material necesario y una ayuda económica, reforzando, de este modo, la implicación de toda la comunidad.

Para **Irak** se ha continuado presentando proyectos encaminados al plan de contingencia y ayuda humanitaria de la población refugiada

© ACNUR

Un retornado y su hijo reconstruyen su casa destruida por los talibanes, en el pueblo de Istalif, en Shomali. ©UNHCR/N.Behri

iraquí, enfrentándose a las necesidades ante su retorno y reintegración. Todo ello afectado por la situación de inseguridad que se vive en el país.

A través de los proyectos destinados a **Pakistán**, se pretende financiar la educación básica para niñas/os y adolescentes refugiados/as en las áreas de la Provincia Fronteriza Norte-Occidental del país. Para ello se da especial atención a la matriculación, especialmente entre las alumnas, y asegurando la participación activa de la comunidad en todo el proceso.

© ACNUR

Familia kurda-iraquí refugiada en Turquía ©UNHCR

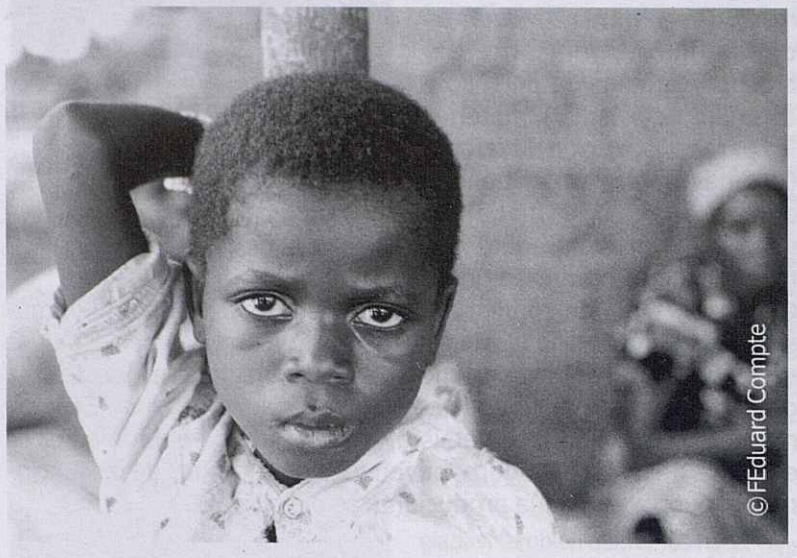
EXPOSICIÓN FOTOGRÁFICA

LA MIRADA DE MATU

Una mirada seria, inocente, ambigua, confusa, de desamparo, pero al mismo tiempo tan elocuente.... Es igual o muy parecida a la de miles de refugiados de todo el mundo.

"La mirada de Matu" nos recuerda a través de 32 fotografías, que cada día, en alguna parte del mundo, hay niños que se convierten en refugiados.

Matu es una niña liberiana de cinco años, que acaba ce cruzar la frontera hacia Sierra leona en compañía de su madre Theresa y su hermano pequeño Jonsie. Huyen del ataque armado que ha sufrido su pueblo natal. En su recorrido Matu conocerá a **Eduard Compte Verdarguer ,** un fotógrafo que se encuentra en Sierra Leona realizando un reportaje sobre la vida de los refugiados en los campos. Matu encontrará un amigo y Eduard encontrará en Matu el hilo conductor de la historia que quería traer a España para dar a conocer quiénes son los refugiados.

El fotógrafo nos narra así su encuentro con Matu:

Una larga carretera sin asfaltar conducía directamente a un pueblo fronterizo entre Liberia y Sierra Leona. Allí no había mas que chabolas construidas por los refugiados que iban cruzando por ese punto... Todos se encontraban en un entorno en el que la mayoría hablaba otro idioma, habían cruzado una frontera, con lo que esto implica: diferentes costumbres, leyes, moneda, comida. Todo era nuevo para ellos.

Fui a recorrer toda la carretera en busca de referentes para fotografiar. Al pasear por allí, me acordé que desde el desayuno no había ingerido ningún tipo de alimento. Lo único que tenía a mi alcance eran pequeñas dosis de cacahuetes pelados. Pese a mi respeto por los refugiados y su necesidades, me decidí a comer un poco.

Con mucha timidez iba comiendo mis cacahuetes, cuando me quedé observando una niña con su madre y su hermano esperando en una cola para subir a un camión. La niña miraba con deseo mi manera de comer, pero con mucho respeto pues yo era para ella una autoridad blanca. Esa mirada decía muchas cosas, pedía con dignidad, era atrevida pero con mucho cariño. Esa mirada la vi a través del objetivo en el momento que estaba tomando la foto; inmediatamente bajé la cámara, me dirigí hacia ella y la invité a comer conmigo los frutos secos. Al entregárselos en su pequeña manita, yo esperada un gesto rápido de ingestión compulsiva por parte de la niña, pero cuál fue mi sorpresa cuando calmosamente la niña contó con sus pequeños dedos cuántas piezas le había dado y enseguida hizo la división matemática entre tres, para compartirlos con su mamá y su hermano. Fue un reparto rápido, pues como resultado de la operación, sólo había dos piezas por comensal. Los movimientos de esa niña contando y repartiendo mi donación, me robaron el corazón.

A partir de este momento Eduard empezó a entender que su trabajo como fotógrafo estaba tomando una forma, y que Matu sería el hilo narrativo de toda la historia. Las fotografías se centran en su llegada a Sierra Leona hasta finalizar el trayecto en el campo de refugiados. Lo que empezaba ahora para Matu y su familia era un largo camino de confusión.

En primer lugar se realiza el registro de identidad a través del cual los refugiados recién llegados podrán tener acceso a la ayuda del ACNUR. Después tendrán que viajar unas cinco horas hasta llegar a una estación de tránsito. Posteriormente continuarán el viaje hacia alguno de los campamentos de refugiados que ACNUR tiene en Sierra Leona. En el primer trayecto Matu se enfrenta a una difícil situación, ya que al estar envuelta en una multitud de gente, que al igual que ella están esperando para subir a los camiones, se perderá de su madre, quedándose sola.

A través de estas fotografías podemos acompañar a Matu en su viaje e intentar compartir con ella los sentimientos que nos trasmite su mirada, sentimientos comunes en muchos refugiados: separación, pérdida, recuerdos, temor, tristeza, deseos, dudas y esperanzas. En el momento de tomar las fotografías que componen esta exposición, Liberia se encontraba en plena guerra civil. Una frágil paz alcanzada tras 14 años de conflicto ha animado al ACNUR a iniciar un programa de retorno voluntario a Liberia para 340.000 refugiados. ¡Ojalá Matu y su familia se encuentren entre ellos!

☐ **Deseo hacerme socio del Comité español del ACNUR,**
colaborando con ☐ 10 EUROS AL MES

☐ ..... **EUROS AL MES** (El importe que tú puedas)
El promedio de donación de nuestros socios es de 15 euros al mes.

☐ .....euros ☐ al trimestre ☐ al semestre ☐ al año

☐ En este momento prefiero hacer un donativo de.....euros

Forma de pago

☐ Domiciliación en Banco/Caja.....

C.C.C.nº ENTIDAD OFICINA DC Nº DE CUENTA

☐ Giro Postal Nº.....

☐ Cheque adjunto del Banco/Caja.....

☐ VISA/Master Card Fecha de caducidad: /

También puedes hacer tus donativos en la C.C: 0049 0001 51 2710070009, en el 902 218 218 o en www.eacnur.org

Datos personales

Nombre.....

Fecha de nacimiento...../...../..... NIF..... Profesión.....

Domicilio..... Población.....

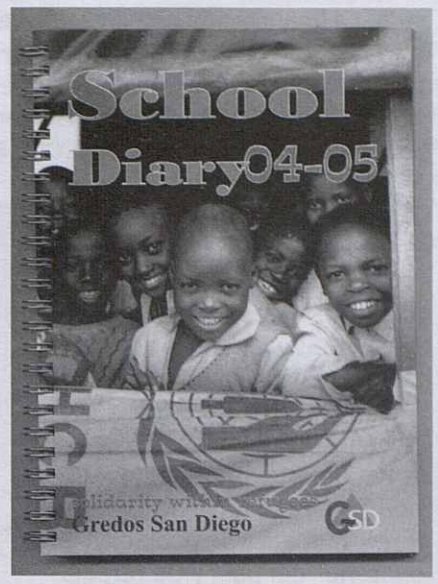
CP..... Teléfono..... Móvil..... Email.....

Fecha...../...../..... Firma:

ACNUR: tu ayuda donde más se necesita

e d u c a c i ó n

Una Agenda Escolar diferente

La Cooperativa Gredos San Diego nos propuso dedicar a los refugiados la agenda escolar 2004-05 que se distribuye en los tres colegios de la Comunidad de Madrid que abarca la Cooperativa. Los niños refugiados son los protagonistas de esta agenda, día a día ellos van a estar presentes en las vidas de 3.100 niños y niñas de primaria y secundaria a través de testimonios y fotografías. La agenda les trasladará por ejemplo a un campo de refugiados y por un momento seguro que podrán imaginar cómo es un día en la vida de un niño refugiado: dónde duerme, qué come, con qué juega e incluso qué siente.

La agenda viajará a los hogares de los alumnos y alumnas, lo que reforzará la involucración de las familias en la formación de sus hijos para potenciar actitudes solidarias en ellos. Desde ACNUR estamos orgullosos de estos colegios que nos han ofrecido la oportunidad de acercar a los alumnos y alumnas la realidad de los refugiados, por el esfuerzo realizado y por el valor que han otorgado a la labor de ACNUR.

La experiencia de una madre

"Como madre de una alumna, creo que al dedicar este año la agenda escolar a los niños refugiados, el Colegio Gredos San Diego ha alcanzado una de las metas de su proyecto educativo, ***Involucrar valores educativos basados en el respeto a la dignidad humana, rechazando autoritarismo, sumisión o dominación.*** *Ya desde la primera página se les muestra a nuestros hijos que existen niños que tienen que abandonar sus casas, sus amigos, su escuela, sus recuerdos... Cada vez que abren la página de un nuevo mes, aparece el relato de un niño, que en primera persona les cuenta su historia.*

Historias que hablan de huidas en la noche, de guerras que no entienden, familias separadas, historias de niños que no comprenden por qué son Refugiados. Pero estas historias también están llenas de esperanza porque todos podemos contribuir a mejorar la vida de estos niños.

Esta agenda la compartimos todos, vuelve a casa cada tarde y nos demuestra, que actividades como ***"Dulces con alma"*** *es sólo el comienzo de un compromiso que tenemos para apoyar los proyectos educativos de ACNUR y conseguir que los niños refugiados tengan un futuro cuando finalicen los conflictos."*

Teresa Muñoz
Voluntaria de ACNUR

Un cumpleaños cara a cara

Miembros del equipo de captadores desarrollando su labor en una calle de Madrid

En estos días se cumple un año –el 29 de octubre de 2003, para ser exactos- desde que nos lanzamos a las calles de Madrid con un objetivo ambicioso: aumentar nuestro número de socios.

Tras realizar dos test, y con el apoyo de la sede del ACNUR en Ginebra, decidimos poner en marcha un programa continuado de Face to Face (cara a cara), parando a la gente en la calle , explicándoles la labor de ACNUR a favor de los refugiados y pidiéndoles que se hicieran socios del Comité Español con una aportación periódica.

Empezamos en Madrid con un equipo de 4 colaboradores, que ha ido aumentándose paulatinamente y en mayo de 2004 lanzamos la misma acción en Barcelona.

Hay que destacar el hecho de que somos la única organización humanitaria que realiza un programa de este tipo sin recurrir a la contratación de una empresa externa, sentando un precedente que ya empieza a aplicar ACNUR en otros países.

Aunque el proyecto ha significado una gran sobrecarga para quienes trabajamos en él, los resultados están siendo espectaculares, habiendo conseguido hasta la fecha más de 4.000 nuevos socios.

Ricardo Bórquez
Dpto. de Marketing